Ry Cooder & Taj Mahal
Na 60 jaar herenigd!

Line 6 Catalyst Nieuwe lichting digitale combo's

Marike Jager Riffen met Martijn Bosman

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 375

JUNI 2022 | WWW.GIT

DELAY
Wat is het?
Hoe gebruik je het?
Wat zijn de beste pedalen?

Funkgitarist die ook kan rocken
CORY WONG

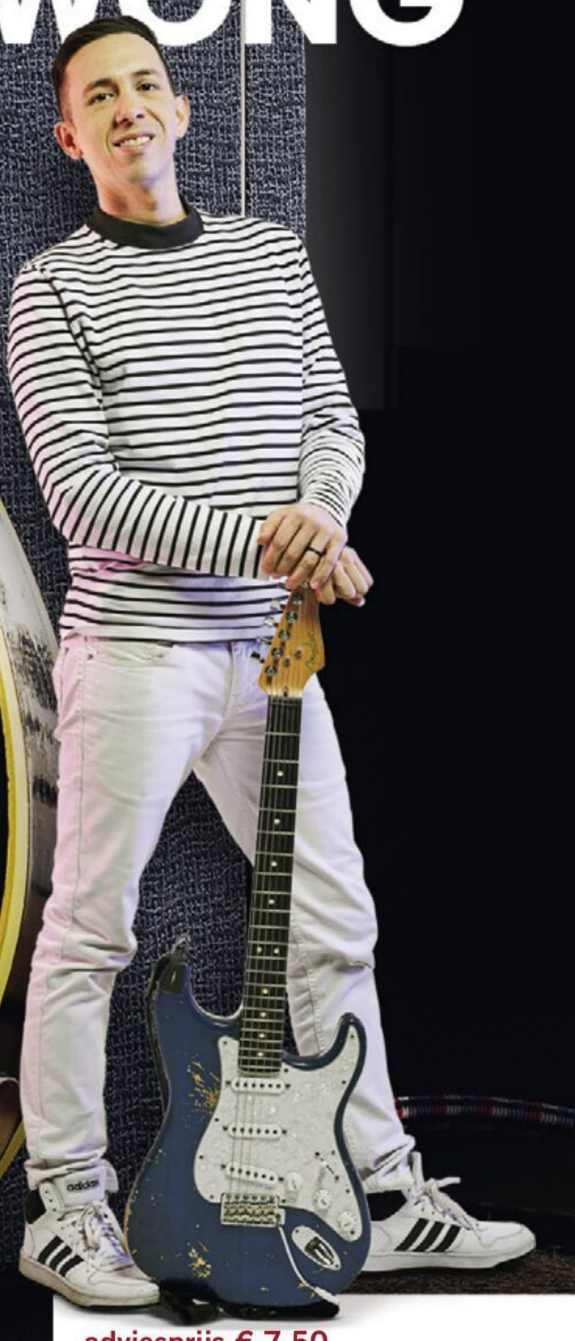

Kauffmann Cozy

Retro looks & sounds uit Nederland

Tests Taylor AD27e Flametop | Orange The Guitar Butler
Walrus Audio M1 High-Fidelity Modulation Machine | D'Addario XS Electric
TC Electronic SCF Gold **Interviews** Bill Frisell | Rik Meijer | Smoke
Wacław Kiełtyka | Fantastic Negrito

adviesprijs € 7,50
juni 2022 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138 00375

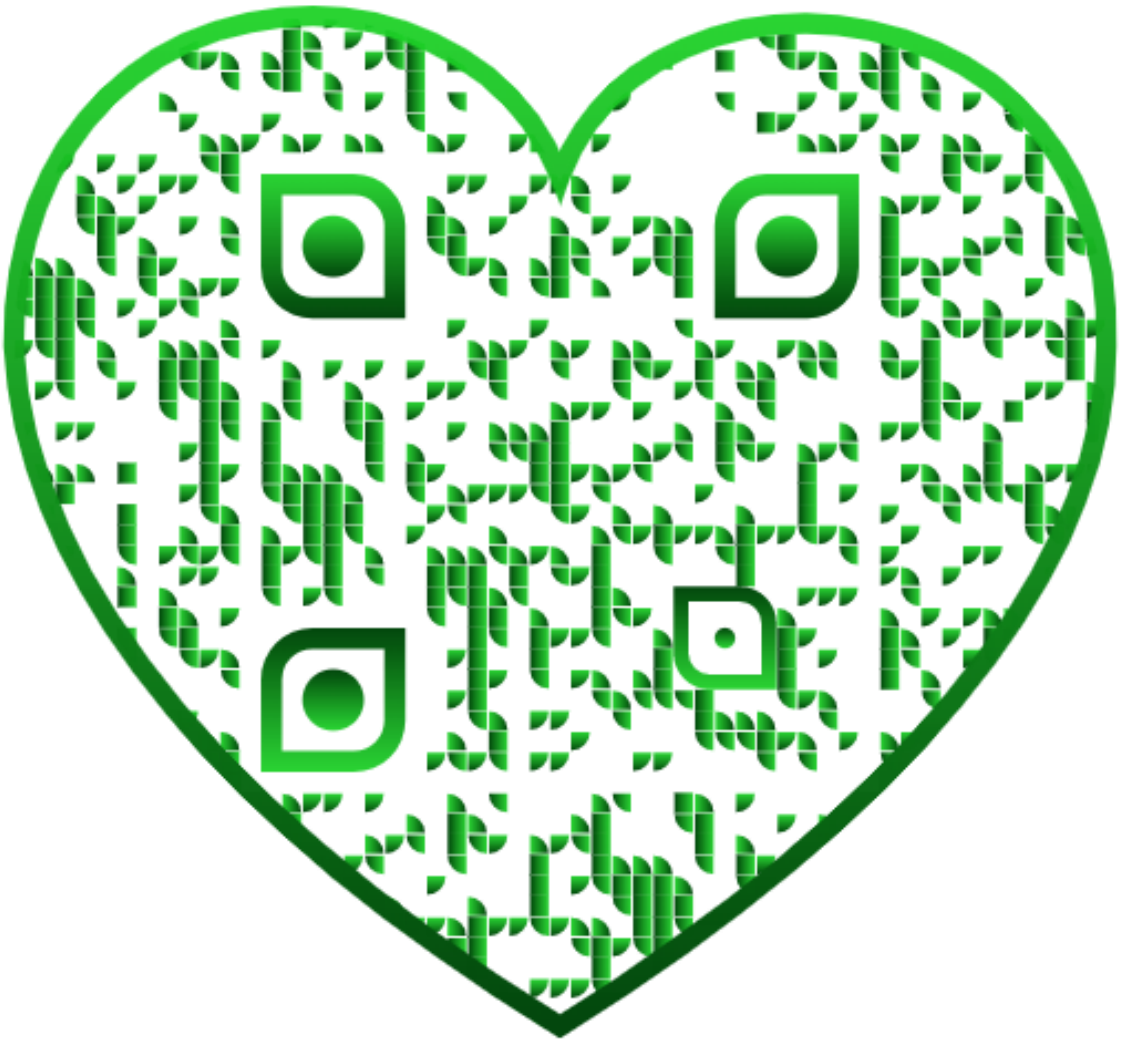

AZS2200F STB

AZS2209H PBM

ACHIEVE YOUR ZENITH

AZS SERIES

Building off of the highly successful AZ series, the AZS takes some of the most popular elements of the AZ and combines them with a modernized take on a classic single-cut design. Within the series are tremolo and hardtail designs and both of them utilize a metal mounting plate for the bridge pickup preserving the quintessential clear, fat, and twangy tones for which this type of guitar is known.

Roasted 1pc Maple Neck and Fretboard/Alder Body
Seymour Duncan® Magic Touch-mini™ pickup
Seymour Duncan® Alnico II Pro™ Custom pickup

Ibanez

Ibanezbenelux https://hoshinoeurope.com/

PHOTO: Courtesy of Guns N' Roses

GRETSCH®

OUTLAW ORIGINAL

GUNS N' ROSES
RICHARD FORTUS
SIGNATURE FALCON™

GRETSCHGUITARS.COM

©2021 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved. Gretsch® and Falcon™ are trademarks of Fred W. Gretsch Enterprises, Ltd. and used herein under license. Bigsby® is a registered trademark of Fender Musical Instruments Corporation.

Gitarist

32e jaargang nr. 375 - juni 2022

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Rod Brakes, Dave Burrluck, Trevor Curwen, Jamie Dickson, Nick Guppy, Jamie Hunt, Rob Laing, David Mead, Amit Sharma
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2022 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
- losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)
- proefabonnement 2 edities € 12,50
- jaarabonnement € 69,90
- tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal
Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.
Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Olly Curtis

G EXTRA ONLINE

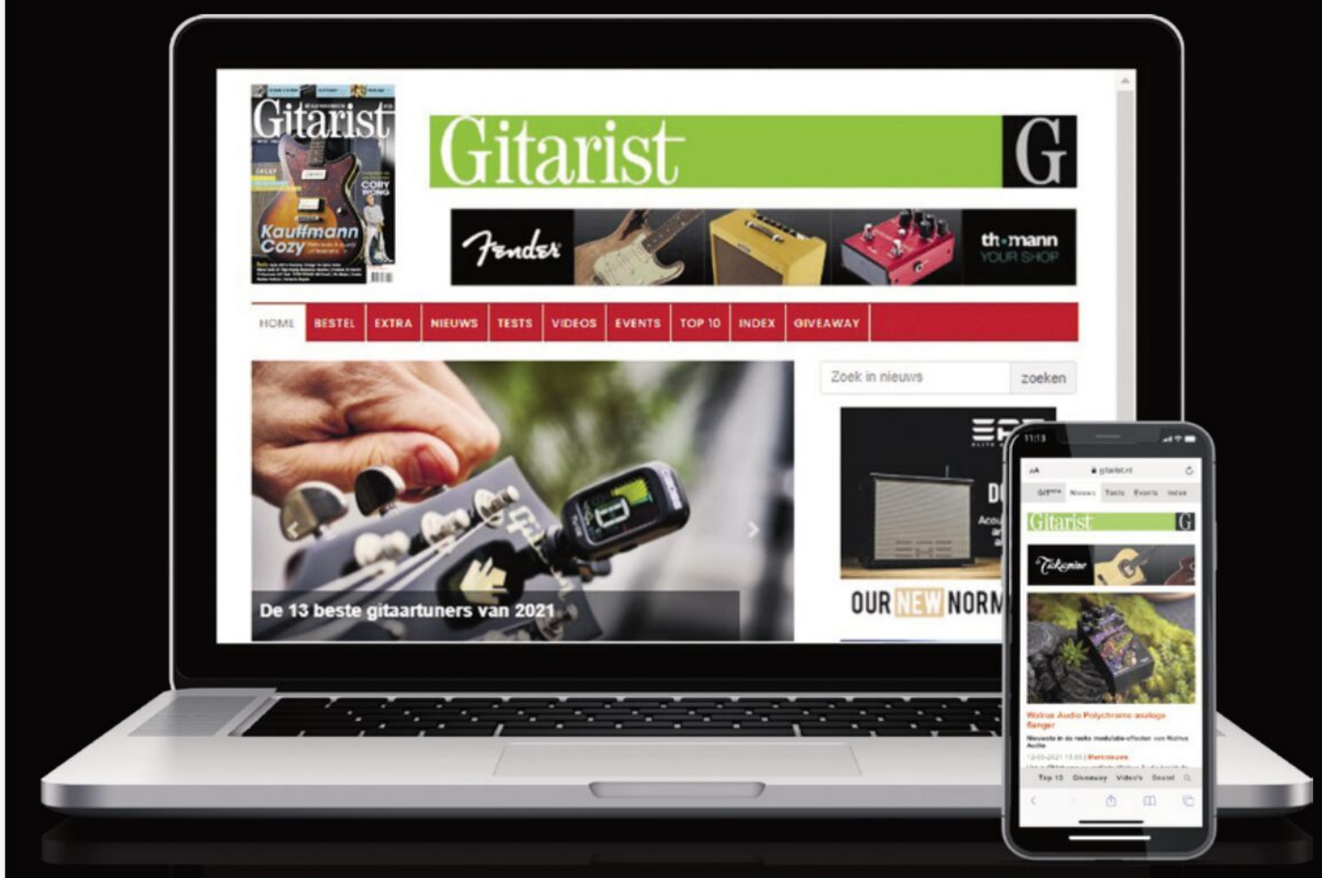

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.
- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.
Dit zijn onze mogelijkheden:
MAGZINE.NU - READLY:
Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones.
Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,99.
Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

G GITARISTINHOUD

NUMMER 375 | JUNI 2022

We praten met veel gitaristen in dit nummer. **Ry Cooder** en **Taj Mahal** komen voor het eerst sinds de jaren zestig weer samen om de muziek van **Sonny Terry** en **Brownie McGhee** te eren. De niet te stoppen funkgitarist **Cory Wong** laat op zijn nieuwe album zijn rockkant zien, net als **Marike Jager**, die elektrisch blijft spelen maar ditmaal op een Fender **Musicmaster** en met drummer **Marijn Bosman**. En Poolse deathmetalgitarist **Wacław Kiełtyka** speelt tegenwoordige in twee bands: **Decapitated** en **Machine Head**. In de feature over **delay** gaan we nader in op, eh, delay, inclusief een **workshop** over het gebruik van deze echomachines. In de testsectie twee bijzonder gitaren van het Nederlandse **Kauffmann**, het coveronderwerp van deze maand. Verder de nieuwe generatie modelingcombo's van **Line 6**, een volledig van esdoorn gemaakte **Taylor**, een rockend preamppedaal van **Orange** en een compact modulatiepedaal van **Walrus** propvol functies.

52

Features

52 Delay

Interviews

36 Ry Cooder & Taj Mahal
40 Cory Wong
46 Marike Jager
50 Wacław Kiełtyka

Tests

22 Kauffmann Cozy TL & TM
26 Line 6 Catalyst 100
28 Taylor AD27e Flametop
32 Orange The Guitar Butler
33 Walrus Audio M1 High-Fidelity Modulation Machine
34 TC Electronic SCF Gold
34 D'Addario XS Electric

Workshops

58 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken
o.a. Line 6 DL4 MkII, Fender El Mocambo, Orange Marcus King, Rik Meijer, Smoke, Fantastic Negrito
56 De klassiekers: Roland RE-201 Space Echo
65 Mijn gitaarwereld: Bill Frisell

Servicedesk

63 Events
64 Abonnementsaanbiedingen

Coole overdrives

Michiel Roelse schreef in de vorige Gitarist over de ontmoeting die we tijdens een NAMM show hadden met Bill Finnegan, de bouwer van de Klon Centaur. Dat deed me denken aan een andere pedaalbouwer waar Michiel en ik grote waardering voor delen, 'onze eigen' Lex Bos. Mogelijk ken je hem van de SuperDrive, zijn bij velen geliefde buizenoverdrivepedaal. Na de Superdrive ontwikkelde Bos een boostpedaal, de Buddy buizenversterker en meer recentelijk de CoolDrive. Deze CoolDrive is een tweekanaals solidstate overdrivepedaal dat zich kan meten met de beste overdrives ter wereld omdat hij zo transparant en dynamisch is over een groot gainbereik en altijd natuurlijk aanvoelt en muzikaal klinkt.

Wat Michiel schreef over Finnegans succesformule - hij heeft geen achtergrond in elektronica, hij vertrouwt op zijn uitstekende oren en accepteert geen compromissen - geldt ook voor Lex Bos. De uitkomst komt ook overeen: er is meer vraag naar deze overdrives dan aanbod, zij het op een andere schaal. Want waar Finnegan in de val trapte om aan de vraag te willen voldoen en veertien jaar in een schuurtje de ene na de andere Centaur in elkaar soldeerde, bakent Lex Bos zijn productie af zodat het leuk blijft. Een nuchtere Hollandse aanpak die aansluit bij een ander verschil tussen de twee. Waar Finnegan serieus en wat verbeten overkomt, is Bos vriendelijk en wordt er altijd gelachen.

Steven Faber
steven@gitarist.nl

REDACTIONEEL

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

Groene klassieker

Line 6' originele DL4, uitgebracht in 1999, is een ongelooflijk succesverhaal. Veel gitaristen hebben er nog er een op hun pedalboard, ondanks zijn leeftijd en moderne rivalen. Hij is ook altijd verkrijgbaar gebleven in tegenstelling tot de andere pedalen uit de Stompbox Modeler-serie. Nu is er een Mk II-versie die trouw blijft aan het origineel en 'm tegelijk helemaal bij de tijd brengt.

Deze iets kleinere en slankere versie heeft dezelfde knoppen en voetschakelaars. Naast de klassieke delaysounds uit de DL4, krijg je er 15 extra modellen bij die afkomstig zijn uit de HX-familie van effecten. Bovendien kun je reverb toevoegen aan elk van de delays. Ook nieuw zijn een xlr-microfooningang en midi-mogelijkheid voor real time regelen van parameters en presetselectie, plus een aansluiting voor een expressiepedaal of een extra paar voetschakelaars.

Modelkeuzeschakelaar

Hier kies je het delaytype. Nieuwe zijn in het wit aangegeven, de originelen in het groen (deze zijn toegankelijk door het inschakelen van de Legacy-schakelaar, die groen oplicht).

Tweak- en Tweez-knop

Net als op het origineel stel je met deze regelaars twee parameters in die specifiek zijn voor het geselecteerde delaytype (of reverbtype als de Legacy-schakelaar ingedrukt wordt gehouden).

Taptempo-voetschakelaar

Deze schakelaar kun je voor taptempo gebruiken of instellen om te schakelen tussen twee banken van presets.

line6.com

El Mocambo Strat & Tele

De beroemde Canadese El Mocambo club zullen veel gitaristen kennen van de live-registratie van Stevie Ray Vaughan, maar ook Buddy Guy, Sam and Dave, Charles Mingus, Jimi Hendrix, Blondie en Bon Jovi hebben hier opgetreden, om er maar een paar te noemen. In 2014 werd de club verbouwd waarbij oude spanten werden verwijderd. Deze spanten waren van pijnboomhout dat meer dan driehonderd jaar oud is en van dit hout heeft Fender Custom Shop-bouwer Ron Thorn (zelf ook een Canadees) nu een gelimiteerde serie Stratocasters en Telecasters gemaakt.

Het logo van de club vind je terug als inleg in de eerste positie en gegraveerd op het halsbevestigingsplaatje. De elementen zijn gewonden door Josefina Campos en de hardware is goudkleurig. Natuurlijk komen ze in een bijpassende koffer met certificaat. Met een prijs van € 13.750,- zijn dit echt gitaren voor de gegoede verzamelaar. **fender.com**

BIGSBY PEDAAL

Gamechanger Audio heeft het weer gedaan: een pedaal maken dat niemand had verwacht, maar dat even cool als bijzonder is. Dit keer hebben ze samengewerkt met Bigsby en Fender om de Bigsby Pedal te maken. Het ziet eruit als een Bigsby met een F-vormige plaat die je met je voet omhoog en omlaag kunt bewegen voor pitchshiftingeffecten die klinken als een Bigsby tremolo. Je kunt de diepte en mix instellen en er is een regelaar voor detune waarmee de iets dissonante klanken van een mechanische Bigsby benaderd kunnen worden. **gamechangeraudio.com**

XS ELECTRIC

Na de introductie vorig jaar voor akoestisch gitaar zijn D'Addario's moderne XS-serie snaren nu ook beschikbaar voor elektrisch gitaar. De snaren onderscheiden zich door de bijzonder dunne coating, waardoor ze lang als nieuw blijven klinken en de soepele bespeelbaarheid hebben die we kennen van gecoate snaren. Bovendien is de kerndraad van de gewonden snaren gemaakt van NY staal (bekend van de NYXL snaren) met een grotere weerstand tegen breken.
Op pagina 34 lees je een test van de XS snaren. **daddario.com**

OPEN DAG BIJ BAX MUSIC IN GOES, ZATERDAG 28 MEI

De Open Dag bij Bax in Goes is elk jaar een groots event. Nou ja, twee jaar lang even niet, maar nu weer wel! Op zaterdag 28 mei kun je op alle gebieden demo's meemaken en heel veel meer. Highlights:

- BOSS multi-effecten voor gitaar door Alex Hutchings
- Ibanez AZ elektrische gitaren door Remy Hansen
- Metal clinic (Cort) door Marcel Coenen
- Buizenpedalen (Blackstar Dep. 10 Valve Pedals) door Steve Marks

Ga naar bax-shop.nl/open-dag of Gitarist.nl om het volledige programma en het tijdschema te bekijken. **Bax Music Open Dag, Olympiastraat 4, Goes, za 28 mei, 10.00-17.00u**

Marcus King's Orange

Soulzanger en gitarist Marcus King heeft samen met Orange een signatureversterker ontworpen die in gelimiteerde oplage zal worden uitgebracht. De Orange Marcus King MK Ultra is met drie regelaars (laag, volume en hoog) heel eenvoudig van opzet, maar is gemaakt om elke nuance van je spel weer te geven en mooi op te schonen als je zachter speelt. De voorversterker heeft twee 12AX7 buizen, terwijl een paar 6L6GC buizen in de eindtrap de 30 watt aan vermogen leveren. **htd.fr**

Axe Palace

Het Amerikaanse Axe Palace, dat in 2008 in Walpole, Massachusetts zijn deuren opende, heeft in Amsterdam een tweede filiaal geopend. De gitaarwinkel is gespecialiseerd in high-end gear van merken als ESP, PRS, Schecter, Ibanez, Hapas, FGN, Charvel, Jackson, Bogner, Engl, Friedman, Soldano en meer. Ook voor accessoires en onderdelen kun je bij Axe Palace terecht, net als voor reparaties en onderhoud van gitaren. De winkel vind je aan de Herenstraat 38 in Amsterdam. **axepalace.nl**

Rectificatie In Gitarist 374 (mei) staat in de sneltest van de MXR Poly Blue Octave vermeld dat het pedaal op een batterij kan werken. Hij kan echter alleen door een externe voeding van stroom worden voorzien.

advertentie

Guitars Only

Sinds april 2022 is België een gitaarwinkel rijker met Guitars Only in West-Vlaanderen. Eigenaar Björn Van Moorleghem opende afgelopen maand deze winkel met een ruim assortiment aan akoestische en elektrische gitaren, versterkers en effecten van merken als Ibanez, Gibson, Sterling by Music Man, Cort, Sigma, Marshall, Vox, MXR, Dunlop, Tokai, Guild en Walden. Guitars Only biedt persoonlijk advies en je kunt er terecht voor reparaties en onderhoud van je instrumenten. De winkel is gelegen aan de Kerkstraat 23 in Oostrozebeke. **guitarsonly.be**

G ERNIE BALLS NIEUWE SNAREN

In het jaar dat Ernie Ball 60 jaar bestaat wordt de populaire Slinky-serie snaren uitgebreid met vier sets voor elektrisch gitaar en één voor basgitaar. Als dunne sets worden de Zippy Slinky (7-36) en Hyper Slinky (8-42) toegevoegd. Magnum Slinky is een set 12's, maar met een gewonden G-snaar, zodat die nog goed op te drukken is. Voor zware riffs en soepele solo's is er de zevensnarige Skinny Top Heavy Bottom Slinky set van 10-62.

Geen Slinky's maar zeker zo interessant is Papa Het's Hardwired Master Core set (11-50), gemaakt in samenwerking met Metallica's James Hetfield. **algambenelux.be**

G KNIPOOG NAAR GIBBONS

De El Hombre is een overdrivepedaal van J. Rockett die je een oversturing geeft die aan Billy Gibbons doet denken: een vette klank tussen blues en rock in, ofwel: overdrive met een fuzzy randje. Het pedaal heeft drie regelaars, volume, gain en bite, waarvan de laatste twee voor veel variatie zorgen. De gain gaat van een aanslaggevoelige drive tot stevige distortion en de bite kan klanken uit verschillende ZZ Top-periodes tot leven brengen. **face.be**

G MR CLASSIC & MODERN

Harley Bentons nieuwe MR-serie geeft een vette knipoog naar de coole Mosrite gitaren zoals bespeeld door onder anderen Johnny Ramone. De MR Classic en Modern hebben een lindehouten body en esdoorn hals. Zowel in de Classic- als Modern-lijn is een bariton beschikbaar, net als linkshandige modellen. Waar de Classic twee Artec P-90 Alnico-5 pickups heeft en een vaste brug, is de Modern uitgerust met tremolo en twee Artec AHC-90 Soapbar Alnico-5 humbuckers met coiltap. **harleybenton.com**

Rik Meijer

‘Tijd om weer wat voor mezelf te doen’

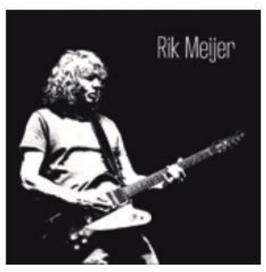

Door de jaren heen is de Friese gitarist Rik Meijer vooral als sessiemuzikant actief geweest. Op zijn titelloze solodebuut doet hij wat hij zelf leuk vindt. Met hulp van kopstukken uit de Nederlandse blues-, rock- en popwereld, zoals drummer Hans Eijkenaar en bassist Michel van Schie.

Qua aanpak vergelijkt Meijer het album met het album van het Meijer/Java Project, dat hij in 1995 met Erwin Java opnam: “Gewoon wat leuks doen en allemaal gastzangers gevraagd. Ik vond het wel weer tijd om eens wat voor mezelf te doen. Ik speel heel veel dingen voor andere mensen in, dus ik wilde iets gaan maken wat ik zelf mooi vind.”

Het is een combinatie geworden van oude blues- en americananummers plus een handvol eigen composities. Daarbij valt op hoe stevig het geheel rockt. “Pure blues ben ik niet zo goed in”, bekent Meijer. “Ik neig toch iets meer naar de rock. Thuis heb ik wat basistakes ingespeeld en nadat Hans Eijkenaar het had ingedrumd, moest het toch een beetje aangepast worden, want het werd redelijk stevig. Dat heeft die man in vier uur ingetimmerd. Allemaal one-takers.”

Speelgoedgitaartje

Op de hoes is Meijer met een Gibson Firebird te zien, de hoofdgitaar op het album: “Voor opnamen moet je toch verschillende kleurtjes gebruiken. Het ene nummer is het andere niet. Ik heb daarom ook een Telecaster gebruikt en op één nummer een Strat die ik geleend had. Maar van jongs af aan neig ik toch een beetje naar Gibson. Ik ben twee meter lang en als ik op een Tele of een Strat speel, lijkt het wel zo’n speelgoedgitaartje, haha!

“Die Firebird hing in een studio in Groningen aan de muur. De elementen hingen eruit en er zaten geen snaren aan. Dat bevalt echt goed. In het midden heb ik een P-90 gezet, zodat ik toch nog wat enkelspoeldingen kan doen.”

Geruis

“Thuis heb ik guidepartijen met een Kemper opgenomen. Veel dingen had ik uit de losse pols ingespeeld en dat spontane kreeg ik er in de studio niet meer in. De muzikanten vonden die guidetracks ook lekker klinken en zeiden dat ik die moest laten staan. Eigenlijk wilde ik daar niet aan, maar soms kon ik echt alleen aan het geruis horen dat iets een Marshall was en niet die Kemper. Bij veel dingen heb ik daarom toch voor die guides gekozen.” (Kevin Pasman)

Rik Meijers album is onder meer te bestellen via ***rik-meijer.com***

Unieke stijlmelange op soloalbum John 5

John 5 stond al op vele albums en podia als sideman van onder meer David Lee Roth, Marilyn Manson en Rob Zombie. Hij staat bekend om de unieke combinatie van rock en country in zijn spel en zijn nieuwe album ‘Sinner’ staat helemaal in het teken van deze stijlmelange. *Welcome To The Island* opent met een electrorockbeat en Malmsteen-achtige arpeggio’s met een droge overdrive. Doom- en thrashmetal komen bij elkaar in *For I Have Sinned*, waarop strakke ritmes de basis zijn voor onwerkelijke legatolijnen en vurige arpeggio’s. De stampende metalgroove van *Euphoria* bevat gestoord ritmisch leadgitaarwerk. Megadeth-frontman Dave Mustaine is gastzanger op *Que Pasa* en de cover van Les Paul en Mary Fords *How High The Moon* eert Les met cleane elektrische arpeggio’s. De rockabillyfeel van Queens *Crazy Little Thing Called Love* is indrukwekkend. Als je op zoek bent naar duizelingwekkende gitaarvaardigheden en brede sounds, ben je bij John 5 aan het juiste adres.
(Jason Sidwell)

G TICKET WEST: NOG MEER BLUESSTIJLEN

Op het vorige album ‘Cab Driving Man’ maakte Ticket West indruk met een veelheid aan bluesstijlen. ‘49 Park St. Blues’ is zo mogelijk nog gevarieerder. Het slaggitaarspel van Pascal Wilhelm komt het beste tot zijn recht op de wat meer r&b-gerichte nummers, zoals *Good Woman* en *Hard To Forget*, maar zijn gitaarsounds op de donkere slowblues *I Buried A Friend* imponeren evenzo. Een aanrader voor liefhebbers van Albert Kings Stax-dagen en New Orleans-muziek.

G DE KALME KANT VAN KINGFISHER SKY

De nieuwe Kingfisher Sky-ep ‘Walk The Plank’ is in veel opzichten de tegenhanger van het vorig jaar verschenen ‘Rise’. Waar ‘Rise’ de relatief stevige, bombastische kant van de creatieve progrockers liet horen, is ‘Walk The Plank’ veel kalmer. Gitarist Edo van der Kolk laat vooral veel akoestisch werk en tegendraadse cleane tokkels horen. Het geeft ‘Walk The Plank’ een folky karakter, al doet *All That Is Left* aan de progressieve pop van recent Marillion-werk denken.

G MOSS: LES IN RUIMTE BENUTTEN

‘HX’, het eerste Moss-album in ruim vijf jaar, is een les in hoe je als muzikant omgaat met de ruimte die je krijgt. Michiel Stam en frontman Marien Dorleijn weerstaan de verleiding om alles vol te proppen met gitaarpartijen. In plaats daarvan vullen ze de bijna naar post-punk en new wave neigende indienummers met partijen die elkaar aanvullen. Soms zijn het harmonieën, dan weer partijen die door elkaar verweven zitten, maar allemaal knap gearrangeerd en sfeervol.

Smoke: high-gain resonatorrock

Het Brabantse trio Smoke klinkt op debuutalbum ‘The Mighty Delta Of Time’ op het eerste gehoor als vrij zware psychedelische rock. Een beetje extra aandacht voor de gitaarpartijen van Kaj Arne Philipse verraadt echter sterke invloeden uit de folk, country en deltablues.

“Omdat ik high-gain gebruik op een resonator die in een open stemming staat”, verklaart Philipse onze verbazing. “Plus natuurlijk het slidespel dat over het algemeen alleen maar te vinden is binnen de blues en hardrock. Hier en daar geeft het een sound die je niet veel hoort.

“Zelf ben ik groot fan van zware high-gain en het was voor mij even zoeken om dit te kunnen combineren met een instrument dat daar over het algemeen niet zo van houdt. Vandaar dus de Eastwood Delta 6, een thin body-resonator gebaseerd op een oude Mosrite D-100x, met een P-90. Dat zorgt natuurlijk voor veel feedback, maar voor dit album werkte het perfect. Live gebruik ik het liefst een Jazzmaster omdat er vanwege het volume waarop wij spelen anders te veel feedback is.

“Het album is voornamelijk opgenomen met een oude Peavey Centurion top uit de jaren zeventig. Er zit iets in die oude versterkers uit Mississippi wat dat swamp-gevoel naar buiten brengt.”

Opbouw

“Ons uitgangspunt is altijd van rustig naar heftig of van heftig naar rustig. We zijn grote fans van een goede opbouw. En wie houdt er nou niet van om vanuit een cleane partij de distortion in te zetten? Qua sound starten we altijd vanuit cleane tokkels. Vanuit hoe intens het nummer is beslissen we uiteindelijk of we het heftiger willen maken of clean willen houden.”

De gitaarsolo’s op ‘The Mighty Delta Of Time’ zijn melodisch erg sterk. Misschien verrassend, want Philipse improviseert zijn leadpartijen: “Geen enkele gitaarsolo stond vast. Ik ben erg groot fan van geïmproviseerde blues, dus ik probeer een gevoel vast te leggen in het moment. Het belangrijkste voor mij is altijd geweest dat je iets moet vertellen met je solo’s. Maar het moet ook lekker en mooi klinken. Vandaar dat ik mijn solo’s altijd erg ritmisch en melodisch wegzet.”

Stijlelementen

“Er zijn drie dominante stijlelementen waar we als band door geïnspireerd zijn: grunge, stonerrock en deltablues. Daar gooi je dan een open stemming bij in D of E. Samen met de gedachte dat we zoveel mogelijk in de soundscape van grunge en stoner willen blijven, krijg je zo de Smoke-sound.

“Als ik riffs schrijf, creëer ik meestal een akkoordenschema en zodra ik daar tevreden mee ben, gooi ik er slidefills overheen en tussendoor. Omdat we altijd in D of E spelen, is dat vrij eenvoudig.” (Kevin Pasman)

Nieuw terrein voor Bonnie Raitt

Een paar jaar geleden was Bonnie Rait op tour met James Taylor en volgens de verhalen liep dat zo goed dat er steeds meer tourdata bij kwamen. Maar toen ging de planeet op slot. Raitt bleef online aanwezig en sprak zich uit over politieke kwesties en milieuproblemen, maar toen een versoepeling van een wereldwijde lockdown eraan leek te komen, begon ze aan een nieuw album te werken. Ze maakt van de gelegenheid gebruik om nieuw terrein te verkennen, zoals covers van *Made Up Mind* van The Bros. Landreth en *Here Comes Love* van The California Honeydrops. 'Just Like That' is een rit langs verschillende stijlen en genres, maar het wordt allemaal bij elkaar gehouden door Raitts krachtige vocalen en haar indrukwekkende kunsten op slide en akoestische en elektrische gitaren. Het titelnummer grijpt de aandacht van de luisteraar met zijn emotionele klank en de subtiele diepgang van de tekst. *When We Say Goodnight* is meteen een klassieker door zijn geleidelijke opbouw naar intens slidegitaarwerk. Als je liever funk wilt horen, is *Waitin' For You To Blow* daar een masterclass in, maar wel een met een serieuze boodschap. 'Just Like That' is een echte groeiplaat. (David Mead)

Susan Weiland

IM JEROEN DONSELAAR (1972-2022)

Eigenlijk had 27 april een feestdag moeten worden voor de Utrechtse metalband Beyond The Pale. Het was het eerste optreden van de tijdens de lockdown opgerichte band. Helaas stortte gitarist Jeroen Donselaar, ook wel bekend als Jay Herrie van Nuestros Derechos en Bloodgod, tijdens het optreden in hun thuisstad in elkaar. De 50-jarige gitarist bleek overleden aan een hartstilstand. De redactie van Gitarist wenst zijn vrouw, twee kinderen, bandleden en vrienden veel sterkte met het verlies.

Mark Hylands

FRIS NIEUW ALBUM PURPLE-INVALLER MCBRIDE

Invallen bij Deep Purple is niet niks. Toch is dat precies wat Simon McBride vanaf eind mei doet. En dan heeft de zanger/gitarist ook nog een uitstekend nieuw soloalbum te promoten. 'The Fighter' is een fris album waarop hardrock, blues en AOR bij elkaar komen zonder te veel richting een van die genres te leunen. De riffs zijn vaak stevig en speels tegelijk, de solo's soepel en intens. En de nummers zijn enorm pakkend.

VEEL LEADGITAAR OP NIEUWE DISQUIET

Sinds enkele jaren 'mogen' gitaarsolo's weer in het eigentijdse metallandschap en Disquiet, winnaars van de Nederlandse Wacken Metal Battle in 2012, neemt het ervan. Gitaristen Fabian Verweij en Menno Ruijzendaal hebben het nieuwe album 'Instigate To Annihilate' voorzien van een flinke hoeveelheid sterke leadgitaarpartijen en namen tijdens de lockdown veel soloplaythroughs op. Maar ook het riffwerk, dat ergens tussen thrashmetal en melodieuze deathmetal in ligt, is de moeite waard. Sterke nummers met kop en staart doen de rest.

Gitaarweken in JB Meijers' Home of the Muse op Bonaire

JB Meijers komt al 25 jaar op Bonaire. Sinds twee jaar woont hij er ook en heeft de coronatijd aangegrepen om zijn Home of the Muse te bouwen: hij kocht met schrijfster Wanda Bommer een groot landhuis en verbouwde dat tot een geweldige plek met een podium en dertien kamers, alle uitgerust met gitaarversterkers, piano en drums, en vanzelfsprekend een bed. JB: "Je komt binnen en dan zijn je zorgen verdwenen. Je krijgt eten, drinken, vervoer op het eiland en natuurlijk de lessen. Deels gaan die over techniek, maar ook de filosofie van het spelen komt aan bod, ofwel: hoe ga je je fabelachtige techniek toepassen in een popsong! Ken je Robert Fripps beweging Guitar Craft? Daar ga ik een beetje vanuit. Dan kan je ook de verschillende levels met elkaar matchen. En we gaan natuurlijk ook lullen, filmpjes kijken en bier drinken!"

Elke week van Home of the Muse tot einde dit jaar is gevuld: met andere muzikanten, van Typhoon tot Cesar Zuiderwijk, en ook met weken voor acteurs, zoals Carice van Houten en Frank Lammers. Voor 2023 hoopt JB gitaristen als Paco Peña en Marc Ribot op het rooster te krijgen. "Het is best wel een lijp plan, ja. Eigenlijk acht jaar geleden op een bierviltje geschetst en nu werkelijkheid geworden. Ik focus me hier nu helemaal op. En het wordt alleen maar mooier!'

De Gitaarweek met JB Meijers vindt plaats van 10 tot 16 juli ('Gitaarspelen'). De Gitaarweek met Steve Conte (o.a. New York Dolls) is gepland van 6-12 november ('Gitaar en songs').
Ga voor alle informatie naar homeofthemuse.com/masterclasses

Textures-muzikanten debuteren met Crown Compass

Er zat zoveel muzikaal talent in Textures; het was bijna niet voor te stellen dat de betrokken muzikanten niets goeds meer zouden opnemen. Crown Compass is de nieuwe band van gitarist Joe Tal en zanger Daniël de Jongh van de laatste Textures-bezetting, met de ritmesectie van Our Oceans: bassist Robin Zielhorst en drummer Yuma van Eekelen. Met zijn zware riffs, dynamische composities en af en toe opduikende dissonante akkoorden zal debuutalbum 'The Drought' zeker aanslaan bij het Textures-publiek, maar tegelijkertijd is de muziek veel toegankelijker. De nummers zijn korter en melodieuzer, de ritmes makkelijker te volgen en er is veel ruimte voor de prima zang van De Jongh. Een sterk debuut dat nieuwsgierig maakt naar meer.

The Aristocrats met kamerorkest: verrassend goed

Manu Haeussler

Rockbands die bestaand werk opnieuw arrangeren om met een orkest op te nemen zijn niets nieuws. Dat de virtuoze muziek van The Aristocrats überhaupt werkt met een kamerorkest is echter een klein wonder. Componist Wojtek Lemański heeft de strijkers knap om de onvoorspelbare gitaarpartijen van Guthrie Govan en de drukke ritmes van bassist Bryan Beller en drummer Marco Minnemann heen gecomponeerd. Niemand zit elkaar in de weg en vooral in het laag voegt het kamerorkest verrassend veel kracht aan het geheel toe. Dat het geheel in een goede studio is opgenomen en zeer deskundig is afgemixt ondervangt bovendien het grootste deel van de geluidstechnische uitdagingen die live-uitvoeringen met orkesten vaak hebben. Zeer de moeite waard!

Paradijs voor Muzikant

IN

BRUSSEL

Stars Music

SUPERSTORE

Gitaren en Basgitaren

Versterkers en Effecten

Digitale piano's

Synthesizers en Machines

Home studio

DJ

RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUSSEL

+32 (0) 26 81 13 38

3 4 48 ANNEESSENS

P ROUPPE-FONTAINAS ACHTER DE WINKEL

STARS-MUSIC.BE STAR'S MUSIC BRUXELLES STARS.MUSIC.BRUXELLES

Wunmi Onidubo

Fantastic Negrito

Familiekroniek met lef

Stamboomonderzoek leidde tot het nieuwe Fantastic Negrito-album ‘White Jesus Black Problems’, waarop deltablues, country, soul, funk en rock bij elkaar komen.

“Ik kwam erachter dat mijn vader niet was wie hij beweerde dat hij was”, aldus Xavier Amin Dphre-paulezz, zoals Fantastic Negrito echt heet. “En mijn moeders familie kwam voort uit een verboden relatie tussen een blanke bediende en een Afrikaanse slaaf, zeven generaties geleden.”

Door deze ontdekking besloot Xavier de levens van zijn rebelse familieleden vast te leggen op zijn nieuwe album en in een gelijknamige film: “Dat was *some punk rock shit*. Het album moest die lef ook uitstralen.”

De gitaarpartijen deelt Xavier met Masa Kohama. “Hij vertelt me niet wat ik moet doen”, licht Kohama toe. “Maar ik voel het aan omdat we al zo lang samenwerken. Mijn meeste partijen zijn geïmproviseerd en hij selecteert uiteindelijk welke hij het beste vindt.”

De gitaristen werkten voor covid al op afstand samen, aangezien Kohama in Tokio woont en Xavier in Californië. “Het werkt beter”, bekent Kohama. “Als hij naast me staat, praat hij te veel en leidt hij me af.”

Ook Xavier nam enkele leadpartijen op, waaronder die op het zwaarste nummer *Man With No Name*, dat hij beschrijft als “James Brown meets Black Sabbath”. “Alles wat raar klinkt, is van mij”, verklaart hij.

Hamer

Het hart van de Fantastic Negrito-nummers wordt gevormd door wat Xavier zelf omschrijft als “mijn klungelige slaggitaar”. Het is het gevolg van een zwaar auto-ongeluk in 1999, waardoor hij zijn rechterhand en -pols bijna niet meer kan bewegen. Hierdoor beweegt hij zijn hele rechterarm bij het spelen.

“Mijn duim is daarbij een soort hamer”, licht hij toe. “Daardoor ontstaan rare slagpartijen die het album zijn *feel* en persoonlijkheid geven. De technicus zei dat er echt iets zou missen als mijn slechte gitaar er niet op stond. Het is dat lelijke hakwerk. Waarschijnlijk overdrijf ik het een beetje, maar het geeft iets unieks aan de albums waarop ik speel.

“Mijn gitaren zijn meestal instrumenten die niemand wil hebben”, lacht Xavier. Zijn arsenaal bevat een krakkemikkige gitaar van 50 dollar, maar ook een Gibson Les Paul Gold Top, een Chapman ML3 Pro en een Gibson Hummingbird. Kohama heeft ook wat interessante instrumenten, waaronder een HS Anderson Mad Cat: “Een soort Tele. Op de laatste drie albums gebruikte ik die niet zoveel, maar vooral voor de countrylicks en funky slaggitaar op dit album was hij perfect.” (Ellie Rogers)

XS Wireless IEM

About time to level up

Make the move to personal monitoring with Sennheiser's new XS WIRELESS IEM. Defining new standards for simple, flexible, and reliable wireless in-ear monitoring, this system is designed to help you level up your sound – regardless of your experience level. Whether a rehearsal or live performance, on a club stage or for a worship service, benefit from renowned Sennheiser sound and solid wireless reliability packaged into a convenient system – letting you focus on playing your best.

www.sennheiser.com/XSW-IEM

SENNHEISER

MJ SERIES
MADE IN JAPAN

• DINKY™ DKR ICE BLUE METALLIC •

Jackson®

JACKSONGUITARS.COM

©2021 JCMI. All Rights Reserved. JACKSON® and DINKY™ are trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. and/or its affiliates, registered in the US and other countries.

Rob Bakker

LINE 6

Door de test van de Line 6 Catalyst in dit nummer van Gitarist moet ik terug denken aan mijn eerste ervaring met het merk en met *digital modeling*. In 1996 verscheen namelijk de Line 6 AxSys 212 in Nederland, een versterker van het formaat Fender Twin, met twee 12-inch luidsprekers en een bedieningspaneel dat in een Airbus niet zou misstaan. Maar ook de eerste versterker die ik zag die ontelbare bruikbare sounds in zich had, inclusief effecten, die je vervolgens met het bijbehorende pedaal moeiteloos tevoorschijn kon toveren. Voor iemand als ik, gitarist in een allround band die van Motörhead tot André Rieu ging, een godsgeschenk.

Niet langer meer kloten met uitvallende buizenversterkers, effectpedalen, patchkabeltjes die altijd op het verkeerde moment niet bleken te werken en microfoons voor de doorversterking naar de PA.
In plaats daarvan lekker thuis klooien met complete sounds en daarna live probleemloos schakelen tussen Mark Knopfler, Carlos Santana en Hank Marvin.
Het bedieningspaneel bleek alle parameters te laten zien die je kon instellen, met een eigen knopje erbij. Heel handig eigenlijk, beter dan door eindeloze menu's scrollen. Ik was dol op dat ding. Zo zeer zelfs, dat ik bij de aanschaf van een nieuwe auto destijds - zo'n piepkleine Ford Ka - de gehele proefrit gebruikte om thuis te zien of mijn Line 6 in de achterbak zou passen (en inderdaad). Dat de door mij zeer bewonderde Peter Tiehuis (studio/Metropole Orkest) er een had, sterkte mij in de overtuiging dat dit de Heilige Graal op versterkergebied was.

Maar aan alles komt een eind... Ten eerste door GAS (gear acquisition syndrome - een ernstige geestelijke aandoening die vooral gitaristen treft, waarbij je stemmen hoort die je vertellen toch vooral iets anders te kopen, ook al ben je tevreden met wat je hebt). Bovendien bleek mijn AxSys 212 zeer kieskeurig als het om stroom ging: iets minder dan 220 volt en hij hield ermee op, iets waar generatoren in het festivalseizoen maar weinig rekening mee houden. Ook vertelde een elektrotechnicus me tijdens een reparatie dat de onderdelen die Line 6 gebruikte zelfs voor het onbeduidendste autoradiootje uit het Verre Oosten te min waren. Maar het geluid! Af en toe zie ik er een, voor een paar honderd euro. Zal ik?

Michiel Roelse

TALKBOX

Wat is je favoriete opnamegear?

Emiel Scholsberg, gitarist
Vanwege de warmte, dikte en diepte houd ik heel erg van een live-gitaarsound. Ik speel live graag met mijn old school wet-dry-wet-systeem, dus met drie kabinetten (Koch 1x12 links en rechts, Bogner 2x12 halfstack in het midden met Guytron FV-100 top). Die sound vang ik in de studio het liefst door deze cabs in een grotere ruimte te plaatsen en dan vervolgens close-miking van de cabs te combineren met twee of drie grootmembraanmicrofoons die op strategische plekken elders in dezelfde ruimte zijn geplaatst. Vervolgens zit ik dan zelf het liefst ook in diezelfde ruimte te spelen, om echt volledig 'ondergedompeld' te kunnen zijn in de sound. Word ik helemaal gelukkig van!

Hein van Dongen, auteur
Als je een akoestische gitaar opneemt, is naast je instrument en je microfoon de ruimte het belangrijkste. Geen dooie ruimte kiezen maar één met een mooie akoestiek, dan heb je ook nauwelijks meer EQ en reverb nodig en dan doen de microfoons op ruime afstand geplaatst hun werk. Geen close-miking dus en zo weinig mogelijk effecten.

Steven Faber, redacteur
Dat is voor mij als gitarist die voornamelijk thuis opneemt de OX van Universal Audio, een powerattenuator met digitale speakermodeling. Voorheen zette ik één of twee microfoons voor mijn versterker en daar kreeg ik thuis ook prima resultaten mee. Maar de OX biedt twee grote voordelen. Ten eerste ben je van de omgevingsgeluiden af en ten tweede kan je nu wel je versterker flink opendraaien zonder dat iedereen in de omgeving meegeniet met het opnameproces.

Biografie Bill Frisell

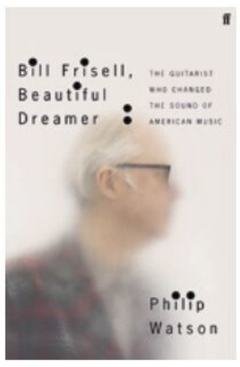

"Er staan dingen in waar ik zelf niet eens van op de hoogte was", laat Bill Frisell weten als we hem vertellen dat we genoten hebben van de onlangs verschenen biografie *Beautiful dreamer: the guitarist who changed the sound of American music*. Frisell wordt in de eerste plaats als jazzgitarist afgeschilderd, maar het boek benadrukt dat dit hij veel meer is dan dat; zijn werk als gitarist, componist en arrangeur bestrijkt een veel groter domein. De biografie werd geschreven door Philip Watson en is nu te koop bij de betere boekhandel. (Jamie Dickson/David Mead)

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

ARABLE

th·mann

Rivalen

- Novo Serus
- Fender Player Plus Meteora HH
- Yamaha Revstar RS720B

Kauffmann Cozy TL & TM

Klassiek comfort

Het Nederlandse Kauffmann presenteert een vergeten Europese gitaar die geliefd was bij een aantal grote namen uit de jaren zestig. Nooit van gehoord? Nu wel.

tekst **Dave Burrluck** foto's **Olly Curtis**

Op de website van Kauffmann's Guitar Store vind je een verzonnen verhaal over de achtergrond van de Kauffmann Cozy, met hoofdrollen voor een Europees kasteel en een in 1942 geboren gitaarbouwer genaamd Cosette Gemuttlich. Maar het echte verhaal is illustratief voor hoe de gitaarwereld is veranderd en blijft veranderen. Zo is er weinig twijfel dat we de offset contour van de oorspronkelijke Fender Jazzmaster steeds vaker terugzien in nieuwe ontwerpen, ook al is dat dan vaak met andere hardware en pickups.

Zo'n 25 jaar geleden zagen we voor het eerst op grote schaal op het oog versleten gitaren verschijnen. Vandaag de dag zijn alle merken bezig om hun laklagen met opzet te verouderen; ook de mensen die niets van de trend snappen doen er aan mee omdat het gewoon geld oplevert. Veel van die nieuwe, oud uitziende gitaren komen echter niet uit een fabriek maar uit een kleine werkplaats. En net zoals de digitale revolutie het maken van muziek democratischer gemaakt heeft, betekent de relatieve betaalbaarheid van CNC-zaagmachines en de bijbehorende CAD-programma's - eens het exclusieve terrein van grote gitaarbouwende concerns - dat zelfs

KAUFFMANN COZY TL

RICHTPRIJS: € 2595,- (incl. deluxe gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Nederland
TYPE: solidbody elektrische gitaar met twee cutaways
BODY: paulowina
HALS: kwartier gezaagd geroosterd esdoorn, rond C-profiel, geschroefd
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: been/42,89 mm
TOETS: palissander, 'clay' dots, 254-mm (10-inch) radius
FRETS: 21, medium (Dunlop 6150)
HARDWARE: Gotoh brug met 3x 'In-Tune' messing zadel, Gotoh SD91 vintage Kluson-achtige stemmechanieken - verouderd vernikkeld
STRINGSPACING, BRUG: 54,5 mm
ELEKTRONICA: Kauffmann XL singlecoil (brug), Cream T Banger & Mash humbucker (hals), 3-standen tuimelschakelaar voor elementkeuze, volume- en toonregelaar
GEWICHT: 2,72 kg
OPTIES: o.a. dubbele binding rond de body, afwerking met glitterlak, paisley-afwerking, kop in de kleur van de body, Amber pickups
REEKSOPTIES: CB-, JM- en VB-uitvoeringen - zie website voor details
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKING: Aged Inca Silver, een van de vele kleuropties - verouderde hoogglans nitrolak (body), zijdeglans nitrolak (hals)
DISTRIBUTIE: Kauffmann's Guitar Store, Alphen a/d Rijn, tel. (0)172 417 990
WEBSITE: kauffmannsguitarstore.com

De ‘dubbele Tele-halspickup’ humbucker was oorspronkelijk ontworpen voor Keith Richards

» eenmansbedrijfjes halzen en body’s in elke gewenste vorm en van constante kwaliteit kunnen produceren.

Dus de stijl van de Kauffmann Cozy is superactueel, maar we weten zeker dat dat niet het enige is wat je zult onthouden als je er eenmaal een hebt bespeeld. Ten eerste is daar die extra grote body met een vorm die ons bekend voorkomt en doet denken aan de Novo Serus - niet in het minst vanwege de bovenste hoorn en de plaats van de regelaars op de grote slagplaat. Paul van Bree van Kauffmann vertelde ons dat Dennis Fano en zijn merk Novo inderdaad een bron van inspiratie geweest zijn.

Toch is de Cozy beslist geen kloon en je ziet er ook iets van Rickenbackers Combo in terug, misschien met een vleugje non-reverse Firebird. En natuurlijk is de offset Jazzmaster een belangrijk voorbeeld, evenals de meer exotische instrumenten uit de jaren zestig als de Wurlitzer Wildcat of iets wat Framus of Valco zestig jaar geleden hadden kunnen ontwerpen. Als we de vergrote body noemen, dan blijkt die 480 mm lang bij 370 mm breed en dus eerder een verbrede Jazzmaster dan een Stratocaster. Wat de ware invloeden ook zijn geweest, de Cozy herinnert ons aan de instrumenten die je soms in pandjeshuizen of oude, stoffige muziekwinkels ziet. En daar gaat het precies om bij deze gitaren.

Dat Kauffmann vijf verschillende modellen creëert door alleen de bruggen en elementen te veranderen terwijl body en slagplaat hetzelfde blijven, is een slimme ontwerptruc, al is die niet uniek. De Cozy TL die we als testgitaar ontvangen hebben, is bijvoorbeeld uitgerust met een Tele-achtige brug; bij de TM is die vervangen door een tune-o-matic en stopstaartstuk. De CB maakt gebruik van een verkorte Tele-achtige brug in combinatie met Lollartrons, TV Jones of Lindy Fralin Twang Masters. De JM heeft een vibrato in de stijl van de offset Fenders, met een tweetal soapbar-singlecoils, terwijl de VB wordt gesierd met een Bigsby vibrato.

De gitaren zijn verkrijgbaar in allerlei kleuren en kunnen in diverse gradaties kunstmatig worden verouderd en als we mogen afgaan op de twee testgitaren, gaat de afwerking van Kauffmann extra punten scoren. Relics zijn een ding, maar onze testmodellen zien er niet alleen heel overtuigend gebruikt uit, ze hebben ook een soort rustieke charme dankzij de uiterst dunne laag nitro waarmee de body’s zijn afgewerkt.

Al met al hebben we hier te maken met twee bijzonder aantrekkelijke boetiekinstrumenten waar we onze ogen niet vanaf kunnen houden. Beide massieve body’s zijn gemaakt van paulownia en aangezien ze slechts 2,7 kg per stuk wegen, zou je ten onrechte kunnen denken dat ze van binnen flink zijn uitgehold. De body van de TM met zijn dubbele binding is recht, terwijl die van de TL de nodige contouren heeft plus een bijna verdwijnende hiel waar body en hals in elkaar overgaan, en met zijn scherpe uitsparing aan de kant van de dunne snaren lijkt het wel een soort shredgitaar.

Hout en de nieuwe wereld

“Guitar woods they are a-changing”, zong Bob Dylan. Tenminste, dat had hij gedaan als hij gitaarbouwer was.

Gibson en Fender schreven het recept voor solidbodygitaren zoals dat tientallen jaren heeft gegolden. De eerste gebruikte eersteklas mahonie met of zonder esdoorn top. Fender koos hout dat vooral ruim verkrijgbaar en betaalbaar was, eerst essen en daarna elzenhout. Zestig of zeventig jaar later ziet de wereld er heel anders uit en dat is snel gegaan.
Als je onze recente tests hebt gelezen, dan heb je vast opgemerkt dat de PRS SE Silver Sky van populier gemaakt is en niet van elzen zoals tientallen jaren lang gebruikelijk was voor gitaren met een geschroefde hals - populier, dat eerst gezien werd als ‘goedkoop’ alternatief. In Engeland maken nieuwe merken als Seth Baccus en Cream T gebruik van abachi, ook een houtsoort die in de jaren zeventig werd gezien als licht en goedkoop. Kauffmann heeft gekozen voor paulownia om zijn gitaren van te maken, een steeds vaker gebruikte houtsoort die tegenwoordig als een betaalbaar en duurzaam alternatief geldt voor het lichte Amerikaanse swamp ash (essen), dat zeldzamer wordt en daarom moeilijker te krijgen en duurder. Paulownia

is inderdaad een lichte houtsoort en wordt wel geassocieerd met goedkope gitaren, hoewel er ook duurdere merken zijn die het gebruiken, zoals Nik Huber en John Suhr. Fender gebruikte het onder een top van sparrenhout op de Brad Paisley Road Worn Telecaster en verklaarde: “Als toonhout is paulownia licht en sterk, met een prima projectie en een herkenbare klank. Het resultaat is een elektrische gitaar die vanwege zijn geringe gewicht akoestisch aandoet.”
Paulownia wordt ook wel ‘het andere balsahout’ genoemd en komt van een van de snelst groeiende bomen ter wereld. Wereldwijd heeft paulownia een lange geschiedenis als houtsoort voor instrumentenbouw, bijvoorbeeld in Japan, waar het ‘kiri’ genoemd wordt en het wordt gebruikt als bovenblad voor koto’s.

Het brugelement van de Cozy TL is een eigen ontwerp van Kauffmann

Het rustieke karakter van de afwerking van de body staat in sterk contrast met de rest van de constructie. Beide halzen zijn gemaakt van diep-karamelkleurig, kwartier gezaagd geroosterd esdoorn dat er even goed uitziet als aanvoelt. In feite zijn de halzen niet afgewerkt al zijn ze ingesmeerd met een substantie die het hout licht verouderd en een wat grijze tint geeft. De palissander toetsen hebben de kleur van melkchocolade, zijn voorzien van ouderwetse positiestippen en zijn netjes afgewerkte met Dunlop 6150 frets. De rand van de toets lijkt eerder versleten dan in de fabriek afgerond. Beide gitaren spelen erg comfortabel en klinken geweldig; ze lijken vol leven te zitten.

De hardware op beide is van Gotoh (verouderd, natuurlijk) en de topkammen zijn van Graph Tech Tusq. De TL is uitgerust met een door Kauffmann zelf ontworpen singlecoil bij de brug en een Britse Cream T halshumbucker, de TM met twee Cream T's, een P-90 (hals) en een humbucker (brug).

De praktijk

Deze gitaren stellen op geen enkel gebied teleur. Ze zijn licht in gewicht en spelen zittend of met een draagband bijzonder comfortabel. Ze zijn perfect afgesteld met een halsprofiel dat doet denken aan een volle C - ongeveer 21,8 mm dik bij de eerste fret en 24,2 mm bij de twaalfde.

Je zou kunnen zeggen dat ze net zo oud klinken als ze er uitzien. Om te beginnen hebben ze volop karakter. De TM zit daarbij meer in het Gibson-kamp; hij klinkt een beetje donkerder en zachter dan de PJD Corey Standard die we als vergelijking gebruiken omdat die vergelijkbare Cream T pickups heeft, al is dat met een brug die de snaren door de uitgeholde essen body leidt. Het brugelement klinkt als in een rokerig kroeg: fel als in vroege blues bij de brug en Kenny Burrell-achtige jazz/blues bij de hals. Draai wat meer gain in je versterker en de sound doet denken aan een vroege Les Paul, maar dan misschien iets minder dik. Bij deze gitaar klinkt elke toon even duidelijk, zodat zelfs met de nodige vervorming grote akkoorden geen brij worden. En als we 'duidelijk' zeggen, bedoelen echt iets anders dan scherp.

Met het idee dat we met de TM een onvervalst rootsy rock/jazz/blues-machine gevonden hebben, verleggen we onze aandacht naar de TL en het verschil is groot. Maar op een goede manier. Deze gitaar kan zich meten met de beste jarenvijftig-Teles die ondergetekende ooit heeft bespeeld, en geen daarvan had het geheime wapen van de TL: de Cream T Banger & Mash, werkelijk het perfecte element voor deze gitaar. Dat is een uniek uitziende en heldere humbucker die klinkt als een klok. Is de TL een oude Fender, waar de TM een oude Gibson is? Zoiets.

Als Kauffmann nieuwe gitaren wilde creëren die voelen en klinken als oude, dan is dat gelukt

Is er dan niets waar we niet blij van worden? Eh, nee. Als je van oude gitaren houdt, dan zijn deze twee een schot in de roos. En dan spelen ze ook nog eens heerlijk en werkt alles zoals het moet.

Conclusie

Als het Kauffmanns plan was om nieuwe gitaren te creëren die voelen en klinken als oude, dan is dat geslaagd. We zouden graag ruimte in huis maken voor elk van beide Cozy's: naast het prettige gewicht en de geweldige feel van deze gitaren klinken ze echt fantastisch, zeker voor stijlen waarin je niet al te veel gain hoeft te gebruiken. Het is niet voor het eerst dat we moeite hebben om een favoriet aan te wijzen, maar we denken dat de TL het net wint - niet in het minst vanwege die Cream T Banger & Mash humbucker die perfect past bij deze gitaar. Beide gitaren voelen trouwens aan alsof ze wel tegen een stootje kunnen. Het zijn instrumenten die zijn gemaakt om te worden bespeeld, steeds opnieuw.

Natuurlijk zal de afwerking niet bij iedereen in de smaak vallen, maar als je een liefhebber van ouderwetse gitaren bent, maakt dat niet uit. Dan heeft de Cozy werkelijk alles dat je zoekt, en meer... G

KAUFFMANN COZY TL

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Je moet deze gitaar proberen, ook als de afwerking je niet aanstaat

KAUFFMANN COZY TM

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Ook deze gitaar moet je proberen, zeker als oude Gibsons je ding is

KAUFFMANN COZY TM

RICHTPRIJS: € 2895,- (incl. deluxe gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Nederland
TYPE: solidbody elektrische gitaar met twee cutaways
BODY: paulowina
HALS: kwartier gezaagd geroosterd esdoorn, rond C-profiel, geschroefd
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: been/42,92 mm
TOETS: palissander, 'clay' dots, 254-mm (10-inch) radius
FRETS: 21, medium (Dunlop 6150)
HARDWARE: Gotoh tune-o-matic brug met lichtgewicht aluminium stud-staartstuk, Gotoh SD91 stemmechanieken in vintage Kluson-stijl - verouderd vernikkeld
STRINGSPACING, BRUG: 51,5 mm
ELEKTRONICA: Cream T BFG Banger humbucker (brug), Cream T The Duke P-90 singlecoil (hals), 3-standen tuimelschakelaar voor elementkeuze, volume- en toonregelaar
GEWICHT: 2,8 kg
OPTIES: dubbele binding rond de body, afwerking met glitterlak, paisley-afwerking, kop in de kleur van de body, Lollar Imperial en Cream T Whiskerbucker pickups
REEKSOPTIES: zie Kauffmann TL
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKINGEN: Aged 3 Tone Sunburst, een van de vele kleuropties - verouderde hoogglans nitrolak (body), zijdeglans nitrolak (hals)

Line 6 Catalyst 100

Year of the Cat

Line 6 schudt de markt van betaalbare digitale combo's op met een nieuwe serie die topkwaliteit versterkergeluiden verpakt in een compacte behuizing. tekst **Nick Guppy** foto's **Olly Curtis**

LINE 6 CATALYST 100
RICHTPRIJS: € 499,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: comboversterker met digitale modeling-voortrap en transistor-eindtrap
VERMOGEN: 100 watt in 4 ohm, schakelbaar naar half vermogen, 0,5 watt en mute
BUIZEN: geen
AFMETINGEN: 48,7 x 56,4 x 26,2 cm (hxbxd)
GEWICHT: 14,5 kg
BEHUIZING: spaanplaat
LUIDSPREKERS: 1 x 12-inch Line 6 Catalyst HC100
KANALEN: 12 presets verdeeld over 6 banken van 2 A/B programma's
REGELAARS: channel A/B/manual-schakelaars, amp voice/effects selector, boost level, boost select, gain, bass, mid, treble, presence, channel volume, effects level, reverb level, master volume, effects/reverb/taptempo-schakelaars, output power-schakelaar, fx loop mode-schakelaar, ground lift
EXTRA FUNCTIES: gebalanceerde xlr-lijnuitgang met aardeschakelaar, seriële effectloop, usb 'b'-connector, midi in, aux in, koptelefoonuitgang; firmware-updates via usb-poort aan onderzijde chassis
VOETSCHAKELAAR: LFS2 2-knops voetschakelaar selecteert kanaal A/B en effecten aan/uit (niet meegeleverd)
ANDERE MODELLEN: 1x12 Catalyst 60 en 2x12 Catalyst 200
DISTRIBUTIE: Yamaha Music Europe Branch Benelux, Nieuwegein
WEBSITE: line6.com

Line 6 is een van de oorspronkelijke pioniers van de digitale versterkermodellen, met een geschiedenis die teruggaat tot 1996 en de originele AxSys 212. Een paar jaar later betekende de POD de definitieve doorbraak van ampmodeling en Line 6.

In de tussentijd is de modeling-technologie van Line 6 verder verfijnd en ondergebracht in een groot aantal producten, waaronder diverse versterkers, het Variax gitaarsysteem, pedalen en rekeffecten, culminerend in de veel bekroonde Helix, die een industrie standaard is geworden voor professionele gitaristen wereldwijd. Line 6 is nu onderdeel van de Yamaha-groep en is met de Catalyst teruggekeerd naar het begin. De Catalyst-reeks bestaat uit betaalbare tweekanaals versterkers die de meest recente HX voicingtechnologie koppelen aan gitarist-vriendelijke functies en dito bediening.

Zoals alle Line 6 producten ziet de Catalyst er goed en strak uit. De diepe kast bevat een 12-inch Line 6 HC100 luidspreker die speciaal is ontworpen voor de Catalyst. De omvang van de keramische magneet doet vermoeden dat deze versterker geen gebrek aan headroom heeft.

De elektronica is gemonteerd in een robuust U-vormig chassis dat is bevestigd aan de achterkant van de behuizing, waarbij één kant van de U het bedieningspaneel vormt. De printplaten - een voor regelaars van het bedieningspaneel, een voor die van de achterkant en een grotere plaat voor de voeding en eindtrap - zijn keurig geplaatst en het binnenwerk ziet er uit alsof het de nodige optredens kan doorstaan.

Het bedieningspaneel doet bekend aan en geeft je na de ingang de keus tussen de zes originele Line 6 versterkerklanken en diverse smaken reverb en delay. Daarnaast natuurlijk een driedelige toonregeling met presence, een boostmogelijkheid en de niet-programmeerbare master-volumeregelaar. Leuke extra's zijn de ingebouwde tuner en de taptempo-optie, ook te bedienen via het front-paneel. Aan de achterkant bevinden zich een vermogensschakelaar met de keus tussen vol of half vermogen, 0,5-watt en zelfs een mute-optie voor stille opnames, en een usb 'b'-connector. Daarnaast een aux in en een koptelefoonuitgang, samen met een seriële effectloop en een handige directe uitgang met gebalanceerde xlr (inclusief luidspreker-simulatie).

Al met al is de Catalyst 100 een goed uitziende versterker, ideaal voor live, in de studio en thuis.

De praktijk

De Catalyst biedt zes oorspronkelijke klanken uit de befaamde HX-collectie: Clean, Boutique, Chime, Crunch, Dynamic en Hi Gain. De voorbeelden waarop deze gebaseerd zijn, worden niet vermeld, maar zijn duidelijk te herkennen.

Realisme en responsiviteit van alle modellen zijn indrukwekkend en met wat zorgvuldig instellen niet van een echte buizenversterker te onderscheiden, zelfs op lage volumes. Elke klank heeft een eigen schakelbare en programmeerbare boost. Voor livegebruik raden we aan de xlr - met uitstekende luidspreker-simulatie - aan te sluiten op de PA omdat sommige high-gain sounds wel erg veel compressie hebben meegekregen en anders wat modderig klinken. Voor opnames werkt de xlr- of usb-uitgang probleemloos.

De effecten zijn eveneens zeer goed en gevarieerd. De Catalyst heeft er 18, verdeeld in drie groepen (Delay, Modulation, Pitch) van zes met eigen kleurcode, plus nog eens zes soorten reverb. Een samengestelde sound kan worden opgeslagen in het A- of B-kanaal door op de corresponderende knop op het bedieningspaneel te drukken.

De Catalyst is eenvoudig te bedienen. Hoewel je via midi van programma kunt wisselen, verwachten we dat de meesten van jullie

Met de toewijsbare Selector-knop krijg je gemakkelijk toegang tot versterkergeluiden, effecten en patches

voldoende zullen hebben aan de (optionele) voetschakelaar, met kanaalkeuze (A/B) en boost. Natuurlijk zijn deze ook via het bedieningspaneel te selecteren. Liefhebbers kunnen via de usb-aansluiting en de Catalyst Edit-app de versterker bedienen, inclusief extra functies zoals sounds downloaden van Line 6' CustomTone marktplaats, of toegang krijgen tot de speakerkast-modeling van de directe uitgang met keuze uit drie luidsprekerkasten en niet minder dan 16 microfoonopties.

Conclusie

De Line 6 Catalyst is eenvoudig te bedienen, maar heeft voldoende mogelijkheden om te tweaken. Bovendien is het een hele leuke versterker om te gebruiken, ondanks wat kleine puntjes die eenvoudig kunnen worden opgelost in een volgende firmware-upgrade.

Dat gezegd hebbend zijn de geluiden en effecten van deze combo inspirerend en dagen ze je uit beter te spelen om er alles uit te halen. Toch is de Catalyst-reeks zeer betaalbaar; de winkelprijs van de Catalyst 60 ligt zelfs onder de magische grens van 300 euro, wat dit model een uitstekende keus voor een 'eerste versterker' maakt. Met zulke prijzen en ondanks de stevige concurrentie heeft amp-modeling wat ons betreft nooit beter geklonken. Probeer er eens een, we zijn benieuwd wat je ervan vindt. G

LINE 6 CATALYST 100

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Prima versterker met uitstekende geluiden en effecten voor live en thuis/studio. Sommige high-gain sounds zijn wat modderig

Rivalen

- Boss Katana 100 MkII
- Blackstar ID:CORE Stereo 100
- Orange SC100C Super Crush 100

Taylor AD27e Flametop

Hittegolf

"Een heel andere gitaar dan je van Taylor zou verwachten" is de strijdkreet van deze Grand Pacific dreadnought. Nieuwsgierig? Wij ook…

tekst **David Mead** foto's **Olly Curtis**

Je moet toegeven dat Taylor wel lef heeft om te roepen dat hun nieuwste model "niet als een Taylor klinkt". Toch worden de zaken duidelijker als je begrijpt wat de reden hierachter is. Veel heeft te maken met de moeizame bevoorrading in de afgelopen twee jaar, wat in veel gevallen nog niet is opgelost. Hout van de kwaliteit die noodzakelijk is voor gitaarbouw was, net als veel andere commerciële grondstoffen, maar zeer moeizaam verkrijgbaar. Dan kun je natuurlijk het aantal bestellingen laten oplopen tot tsunami-achtige proporties, maar Taylor heeft het anders aangepakt. Laten we koken met wat we nog in de voorraadkast hebben, was het devies, waarop het bedrijf inventariseerde wat ze nog aan hout hadden liggen. Er bleek genoeg esdoorn van prima kwaliteit in huis. De rest werd overgelaten aan de visie en vindingrijkheid van meesterbouwer Andy Powers, die bedacht dat esdoorn misschien een ongebruikelijke keuze was voor een bovenblad, in elke geval minder gebruikelijk dan spar of ceder bijvoorbeeld, maar dat je het in elk geval een kans moest geven. Nood breekt wet en er is binnen Taylor voldoende vakkennis in huis om een poging te wagen.

Het finetunen van esdoorn bleek een uitdaging, zoals Andy ontdekte, omdat esdoorn - in zijn woorden - als bovenblad een beetje 'eekhoornachtig' kan zijn. Eenmaal getemd bleek het hout een bruikbare, maar andere klank te produceren dan de standaard Taylor gitaar. Taylors worden geacht hifi te klinken, terwijl de toon van esdoorn eerder omschreven kan worden als rokerig, organisch en rauw. Inderdaad een heel verschil. Toch realiseerde Andy zich, na veel luisteren en experimenteren, dat esdoorn niet alleen goed bruikbaar is, maar ook nog eens een leemte in het klankenpalet van de bestaande Taylor-modellen opvult. Een hese, aardse klank die goed in de smaak zou kunnen vallen bij gitaristen die zich bezig houden met rootsy americana of countryblues. Bovendien leek het model precies te passen bij Taylors wat alternatieve American Dream-modellen.

Dus wat we nu voor ons zien, is een gloednieuwe Taylor met een eigenwijs bovenblad en potentieel een grote verrassing als het om de klank gaat. We gaan het zien en horen…

De praktijk

Het idee achter Taylors American Dream Series is om te voorzien in professionele instrumenten die binnen het bereik van de gemiddelde muzikant liggen, dus zonder allerlei tierlantijnen die alleen de prijs verhogen. Een sobere, 100% functionele gitaar, daar gaat het om en dat is precies wat we aantreffen als we de koffer van de AD27e openen. Als jouw idee van gevlamd esdoorn is gevormd door wat je soms als in het oog springend bovenblad op dure elektrische gitaren ziet, dan moet je dat herzien. Hier zien we een donkere, rokerige sunburst die bijna geen tekening van het hout doorlaat en waarvan de afwerking met zijdeglanslak de indruk geeft dat het instrument al heel wat podia van dichtbij heeft gezien. Het is een werkpaard, dat is zeker, en zo ziet hij er ook uit.

Het gebruik van esdoorn is natuurlijk de onderscheidende factor, dus laten we daar eens snel naar kijken. Gebruikt als hout voor de zij- en achterkant van een akoestische gitaar verwachten we van esdoorn een helder en gearticuleerd geluid, met een goede balans en projectie. Taylor vertelt ons dat wanneer zij esdoorn op die manier gebruiken, ze de gitaar zo behandelen dat de warmte, complexiteit en sustain van de klank wordt verbeterd. Maar hoe pakt esdoorn als bovenblad uit? Hier ligt de nadruk op een "droge klank met focus op het middengebied" waarbij Taylor belooft dat de gitaar, voorzien van

Ontwerper Andy Powers beveelt nikkelbronzen snaren aan om de beste klank uit de AD27e te krijgen

Rivalen

- Gibson J-45
- Martin D-18
- Taylor 327e Grand Pacific

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

TAYLOR AD27E FLAMETOP

RICHTPRIJS: € 2300,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: Grand Pacific dreadnought
BOVENBLAD: gevlamd esdoorn (big leaf maple)
ZIJ/ACHTERKANT: esdoorn (big leaf maple)
MAX. DIEPTE KLANKKAST: 117,5 mm
MAX. BREEDTE KLANKKAST: 406 mm
HALS: esdoorn (hard rock maple)
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
STEMMECHANIEKEN: Taylor nickel
TOPKAM/BREEDTE: Graph Tech Tusq/44,5 mm
TOETS: eucalyptus
FRETS: 20
BRUG/STRINGSPACING: eucalyptus/56 mm
ELEKTRONICA: Taylor Expression System 2
GEWICHT: 1,83 kg
OPTIES: De AD27 is verkrijgbaar met een mahonie bovenblad en als de AD27e. Er is ook een kleinere Grand Concert van mahonie/sapele, de AD22e
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: ja
AFWERKING: zijdeglans
DISTRIBUTIE: Taylor Guitars, Amsterdam, tel. 020-6676030
WEBSITE: taylorguitars.com

De toets is van eucalyptus, een ecologisch verantwoorde vervanger voor palissander

Deze Taylor klinkt droog op een goede manier: houtig en aards

de voor het merk kenmerkende V-Class bracing, een “rustieke, stevige sound” zal hebben.

Om te illustreren hoe ver Andy Powers gaat om het laatste beetje klank uit een instrument te persen, heeft hij de AD27e bespannen met zijn favoriete set snaren, D’Addario Nickel Bronze 0.012 tot 0.053: “De snaren hebben een unieke respons als je ze op een akoestische gitaar zet - ze klinken niet dof, maar hebben ook niet de levendige presence die je verwacht van een nieuwe set bronzen snaren”, vertelt hij ons.

Voor de rest van de gitaar is esdoorn gebruikt voor de hals en eucalyptus voor de toets en brug. Eucalyptus is een beetje een nieuwkomer, maar er is wereldwijd voldoende van, zo zeer zelfs dat het in sommige landen als een plaag wordt beschouwd. Het is dus geen beschermde houtsoort en past derhalve in Taylors ecologische ambities. Op het oog lijkt eucalyptus op palissander, terwijl het een klank heeft met een sterk midden en hoog en een gebalanceerd laag. Zo zien we langzaam het complete plaatje ontstaan van hoe de AD27e klinkt.

Eenmaal opgepakt voelt het instrument erg comfortabel aan; door de met zijdeglanslak afgewerkte hals met zijn C-profiel en 44,5 mm brede topkam voel je je direct welkom, nog voordat je een noot hebt gespeeld. En als we gaan spelen, bevalt wat we horen ons goed. Waar ik altijd op let bij dreadnoughts is de piek in de middenfrequenties die je vaak hoort rond de F en F♯ op de vierde snaar. In dat gebied wordt de klank regelmatig modderig vanwege het accent op het lage midden.

Dat is bij de AD27e absoluut niet het geval. We weten niet of dat te maken heeft met de gekozen snaren, de esdoorn top of de V-Class bracing (hoewel we denken dat het aan de laatste ligt), maar de klank is over de hele linie clean en duidelijk. De bespeelbaarheid is uitstekend en de respons over het hele frequentiegebied is gebalanceerd. Waar je je ook bevindt op de toets, de verschillende frequenties gaan mooi samen. We kunnen stellen dat deze Taylor de robuustheid van het laag van bijvoorbeeld een D-28 mist, maar we hadden niet het idee dat we daar iets tekort kwamen.

Hoe we de klank van de AD27e zouden samenvatten? Nou, als je de klank van een Martin aan de ene kant van het spectrum zet en die van bijvoorbeeld de Gibson J-45 aan de andere, dan neigt de AD27e meer naar de Gibson. Deze Taylor klinkt droog op een goede manier: houtig en aards, en we gingen met veel plezier door onze akoestische blueslicks en favoriete akkoordenschema’s. Niets te klagen.

De AD27e is uitgerust met de vertrouwde Expression System 2 pickup en voorversterker, voor het geval je hem op de podium wilt gebruiken, maar er is ook een goedkopere uitvoering zonder element. Ik ken dit systeem goed, ben het al vaak tegengekomen, en het is een eitje om in te stellen en live te gebruiken.

Conclusie

Dit was ongetwijfeld een gok van Taylor, maar dankzij het vakmanschap van Andy Powers als ontwerper en bouwer is het goed uitgepakt. Op zich beschouwd is de AD27e een erg goede akoestische gitaar met een heel eigen karakter. Als onderdeel van de American Dream Series is hij de perfecte aanvulling op de overige modellen. We weten natuurlijk niet hoe het esdoorn bovenblad zich de komende jaren zal ontwikkelen. We weten dat spar steeds opener gaat klinken en daar houden we rekening mee als we een nieuwe gitaar met een bovenblad van sparrenhout beoordelen. Van esdoorn is dat niet bekend, maar onze verwachting is dat de goede klank die er al is in de toekomst alleen maar beter zal worden.

Voor een prijs van rond de 2300 euro zal deze Taylor veel concurrentie ondervinden, maar als je in de markt bent voor iets anders dan gebruikelijk, raad ik je aan deze AD27e eens uit te proberen. Wedden dat je aangenaam verrast zult zijn? G

TAYLOR AD27E FLAMETOP

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een goedgebouwde, sobere dreadnought met veel klank en persoonlijkheid dankzij het esdoorn bovenblad

Gevlamd esdoorn voor de achter-, zij- en bovenkant geeft samen met de V-Class bracing de AD27e een aardse stem

A World of Swirl

Inspired by the classic Tri-choruses and stompbox choruses of the 1970s and early 1980s, the TriceraChorus pedal pairs rich Bucket Brigade-style chorusing with Eventide's legendary MicroPitch detuning. TriceraChorus features three chorus voices and three unique chorus effects which can be used to create a wide stereo spread with pulsing waves of modulation. The innovative "Swirl" footswitch adds psychedelic flanging, phasing and Univibe-style tones.

Our dot9 family of pedals:

www.eventideaudio.com

Eventide®

Exclusive distribution in DE, AT, EE, LV, LT, PL, RO, CZ, HU, BG, CH, SK and BeNeLux: Sound Service European Music Distribution
www.sound-service.eu | info@sound-service.eu

Orange The Guitar Butler

Tot uw dienst

Rocksounds op een presenteerblaadje. tekst **Rob Laing**

ORANGE THE GUITAR BUTLER
RICHTPRIJS: € 389,-
LAND VAN HERKOMST: Verenigd Koninkrijk
TYPE: analoog voorversterkerpedaal met twee kanalen
FUNCTIES: Clean- en Dirty-kanaal, 3-bands EQ per kanaal, schakelbaar tweede volume voor Dirty-kanaal, gebalanceerde xlr-uitgang met analoge cabsimulatie, groundliftschakelaar, fx-loop
REGELAARS: Clean-kanaal: treble, middle, bass, gain; Dirty-kanaal: treble, middle, bass, volume 1&2, presence, gain
AANSLUITINGEN: ingang, amp out, fx send & return, balanced out
VOEDING: 18V DC
AFMETINGEN: 6,2 x 17,9 x 15,5 cm (hxbxd)
DISTRIBUTIE: High Tech Distribution, Grigny (Fr), tel. +33 169020101
WEBSITE: htd.fr

Rivalen
- Tech 21 SansAmp GT-2
- DSM & Humboldt Simplifier DLX
- Carl Martin Ampster

Er zitten grote verschillen tussen voorversterkerpedalen en het ligt er maar net aan wat je van zo'n pedaal verwacht. Wil je een versterker in pedaalvorm, een buizenoverdrive, een compacte set-up om mee te nemen, iets voor direct-out recording of de ultieme aanvulling voor op je pedalenplank? De flexibiliteit van een voorversterkerpedaal maakt het een populaire toevoeging aan het arsenaal van vrijwel iedere gitarist. Geen wonder dat de ontwerpers van de belangrijkste merken koortsachtig bezig zijn hun kennis van versterkers te combineren met de vaststelling dat de moderne gitarist zijn apparatuur makkelijk wil kunnen vervoeren. Orange heeft al laten zien wat ze kunnen op dit terrein. De Terror Stamp verraste ons met zijn brute transistoreindtrap en voorversterker met ECC83 buis in een compacte behuizing.

Ontwerp

Net als zijn basbroertje, de Bass Butler, is de Guitar Butler een stuk groter dan de Terror Stamp en zal hij meer ruimte innemen op je pedalenplank. Hij heeft twee kanalen, Clean en Dirty, en de laatste heeft twee volumeregelaars. Elk kanaal heeft zijn eigen EQ.

Reverb, delay en andere op tijd gebaseerde effecten kunnen in de gebufferde effectloop. Omdat dit een voorversterker is, zul je zelf voor een eindtrap moeten zorgen; dat kan je bestaande versterker zijn, een actieve luidspreker met digitale modellen, een eindtrap in pedaalvorm of natuurlijk de Orange Pedal Baby 100.

We weten inmiddels hoe Orange omgaat met het labelen van de regelaars: in plaats van woorden als 'gain' of 'mid' zul je het met afbeeldingen moeten doen. Een blik in de handleiding verklaart veel. Dat is allemaal onderdeel van het Orange-gevoel.

Dit is geen buizenvoorversterker. Orange-ontwerper Ade Emsley heeft gekozen voor een analoog JFE-circuit, dat een geluid voorbrengt dat nog het meest doet denken aan de klassieke Britse buizenamps die we kennen van de rock uit de jaren zeventig. Waar de Bass Butler twee voorversterkerkanalen had die parallel aan elkaar liepen en eventueel gecombineerd konden worden, zijn de twee kanalen hier van elkaar gescheiden. Clean heeft geen eigen volumeknop: dat regel je met de gain. De headroom is indrukwekkend en de Guitar Butler is dus een prima platform voor overdrivepedalen.

Het Dirty-kanaal gaat steeds warmer en voller klinken als je de gain opschroeft. Soms zelfs iets té, maar een overdrive als onze EHX Soul Food was precies wat we nodig hadden om de sound aan te scherpen. De tweede volumeregelaar is ideaal voor solo's. Al met al een voorversterker die op de verlanglijst van elke rockgitarist hoort te staan. G

ORANGE THE GUITAR BUTLER
OORDEEL
GITARIST ZEGT: Classic rock in een pedaal

Walrus Audio Mako Series M1 High-Fidelity Modulation Machine

Oneindige modulatie

Walrus Audio breidt zijn serie high-fidelitypedalen uit met de M1, een (bijna) alleskunner op modulatiegebied. tekst **Steven Faber**

De pedalen uit de Mako-serie zien er overzichtelijk uit, met zes regelaars, drie tuimelschakelaars en twee voetschakelaars. Bovendien zijn ze behoorlijk compact voor alle functies die ze bieden. Zet je schrap, want kort opgesomd is dit wat hij kan: chorus-, phaser-, tremolo-, vibe-, rotary- en filtereffecten (van elk drie variaties), waarbij je de shape, ritmische onderverdeling, tone, symmetrie en een wisselende parameter per effect kunt aanpassen. Bovendien kun je dit high-fidelitypedaal lofi laten klinken door envelope, drive, space, age, noise en warble toe te voegen en kun je negen presets oproepen en zelfs 128 als je met midibediening werkt. Het pedaal is volledig stereo (maar kan uiteraard ook in mono werken) en kan true bypass of via de dsp geschakeld worden.

In gebruik

Dit pedaal komt met een handleiding en dat is maar goed ook, want je moet even doorhebben hoe alle functies aan de overzichtelijke layout zijn gekoppeld. Het is eenvoudig om een goede sound uit dit pedaal te halen, maar minder eenvoudig om precies die klank in te stellen die je in je hoofd hebt.

Vooral de tweak- en tuneknop zijn even wennen omdat ze meerdere functies bedienen, afhankelijk van de tuimelschakelaar eronder én of je bij het draaien de bypass/lo-fi-schakelaar ingedrukt houdt. En dan heeft de x-stand ook nog bij elk effect een andere functie, dus die moet je leren kennen.

Het voert te ver om alle mogelijkheden te bespreken, dus we lichten er een paar bijzondere uit. Bij chorus heb je naast een traditionele en tri-chorus ook een series chorus, die klinkt alsof je twee chorus-pedalen achter elkaar zet. De univibe is bij phaser ondergebracht, want vibe staat hier voor vibrato en daarvan zijn naast een traditionele sound ook de vinyl- en tapevibrato beschikbaar. De tremolo heeft een pattern-stand waarin je ritmische patronen kunt instellen en bij het rotary-effect werkt de tapschakelaar als schakelaar tussen de snelle en langzame stand en als rem als je 'm ingedrukt houdt. Bij andere effecten heeft het ingedrukt houden van de tapschakelaar het effect dat het laatste wat je gespeeld hebt wordt herhaald - alsof de naald blijft hangen.

WALRUS M1 HIGH-FIDELITY MODULATION MACHINE

RICHTPRIJS: € 369,-
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: modulatiepedaal
AFMETINGEN: 6,4 x 6,7 x 12,4 cm (hxbxd)
REGELAARS: rate, depth, lo-fi, tweak, type, tune
SCHAKELAARS: tap/skip, bypass/lo-fi, driestanden-schakelaars bij tweak- en tune-regelaars, driestandenschakelaar voor presetbanken
EXTRA MOGELIJKHEDEN: via midi heb je de beschikking over 128 presets
VOEDING: 9 volt/300 mA (niet meegeleverd)
REEKS: in de Mako-serie vind je ook de D1 (delay), R1 (reverb) en ACS1 (amp & cab simulatie)
DISTRIBUTIE:
Face, Boom (B),
tel. (0032) (0)3 8446797
WEBSITE: face.be

Conclusie

Met de M1 haal je een wereld aan modulatie-effecten in huis (alleen een flanger ontbreekt) met oneindig veel instelmogelijkheden die je ook nog eens kan opslaan. De klanken zijn van hoge kwaliteit en na een middagje spelen heb je het pedaal redelijk door, al ben je dan nog lang niet uitgespeeld. G

WALRUS M1 HIGH-FIDELITY MODULATION MACHINE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Grote kans dat dit pedaal al je modulatiewensen vervult

Rivalen

- Strymon Mobius
- Universal Audio Astra
- Boss MD-200

TC Electronic SCF Gold

TC's eerste pedaal is terug, met praktische updates. tekst **Trevor Curwen**

TC Electronic is nu een toonaangevend bedrijf met producten voor studio en podium, maar begon in 1976 met één effectpedaal, de Stereo Chorus Flanger (SCF), die we nu terugzien als de SCF Gold om zijn 45e verjaardag te vieren.

Natuurlijk heeft het nieuwe pedaal veel van het origineel, maar dan met moderne technologie. Dat betekent meer headroom, een betere laagweergave en een beter dynamisch bereik. Door gebruik te maken van het oorspronkelijke 'bucket brigade'-circuit (emmertjesgeheugen) bleef de klankkleur van het origineel behouden.

Gebruik

Het pedaal biedt een drietal effecten - chorus, flanger en toonhoogtemodulatie - in mono of stereo (van een mono-ingang). De regelaar voor de snelheid van de modulatie heeft een enorm bereik, dus voor elk wat wils, waarbij de width-knop bepaalt hoe breed de sweep is. De werking van de intensity-regelaar verschilt per modus en de kleine input gain-knop regelt de sterkte van het binnenkomend signaal voor het gehele pedaal (handig voor extra gain in de signaalketen).

Met de chorus kun je alle kanten op en het effect kan net zo sterk of subtiel zijn als je wilt. Het klinkt goed in mono, maar als je 'm stereo kunt gebruiken wordt de klank prachtig breed. De flanger klinkt al net zo vol. In pitch modulation-modus is een combinatie van chorus en vibrato

mogelijk, wat doet denken aan een rotary-speakereffect. Met de intensity-regelaar bepaal je de mix tussen beide effecten.

TC ELECTRONIC SCF GOLD

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Drie effecten in één pedaal - een nieuwe klassieker

Conclusie

Een welkome comeback van een klassiek klinkend pedaal, nu met alles voor een plekje op de moderne pedalenplank. G

INFO: TC ELECTRONIC SCF GOLD **RICHTPRIJS:** € 150,- **TYPE:** MODULATIEPEDAAL **WEBSITE:** TCELECTRONIC.COM

D'Addario XS Electric

D'Addario XS snaren zijn nu ook voor elektrische gitaar beschikbaar. tekst **Steven Faber**

Een jaar geleden introduceerde D'Addario de nieuwe XS-serie snaren voor akoestisch gitaar. Nu zijn deze volgens de laatste technieken gecoate snaren ook voor elektrisch gitaar uitgebracht. Ze zijn verkrijgbaar in de diktes 09-42, 09-46, 10-46, 10-52 en 11-49.

XS vs XT

Dit zijn niet D'Addario's eerste gecoate snaren en behalve deze XS kan je ook kiezen voor de XT-serie. Bij de XT's is de wikkeldraad gecoat, terwijl de XS een coating over de snaar krijgt nadat hij gewikkeld is. Het verschil is dat de XT snaren wat speelgevoel betreft in de buurt komen van niet gecoate snaren en dat XS snaren een nog langere levensduur hebben dan de XT-serie en wat gladder aanvoelen.

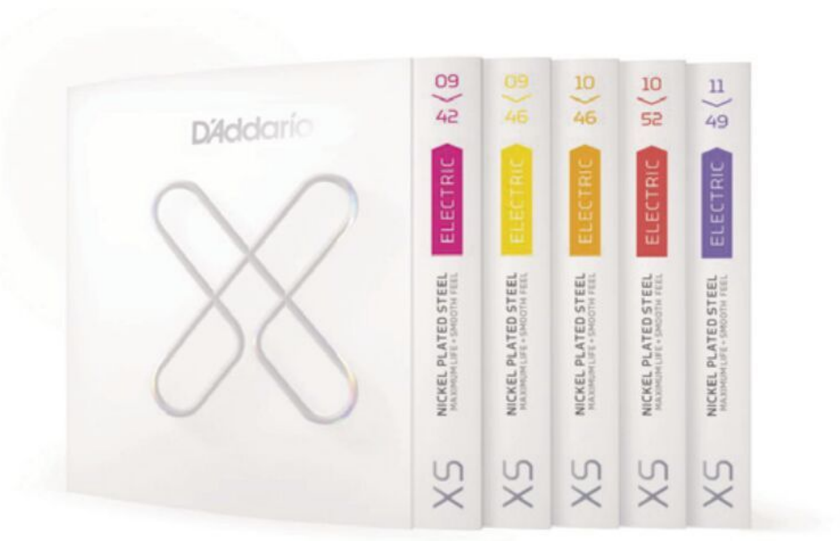

de klank natuurlijker is en je niet snel last krijgt van de genoemde haartjes.

Coating

Toen gecoate snaren voor het eerst op de markt kwamen werd de verlengde levensduur als heel fijn ervaren, maar het gladdere speelgevoel, de minder heldere klank en de slijtage van de coating (alsof je snaren haartjes krijgen op het punt waar je aanslaat) als argumenten om er niet voor te kiezen. Inmiddels zijn we vele jaren verder en heeft de techniek niet stilgestaan. Deze XS snaren hebben een extreem dunne coating met een grote weerstand tegen slijtage. Dat heeft als voordeel dat

Ervaringen

Wij vonden de XS snaren erg prettig. De klank is naar onze oren uitstekend. Helder genoeg om niet wollig te worden bij een halshumbucker en warm genoeg om bijtende countrylicks uit een Tele-brugelement niet schel te maken. Daarnaast hebben ze natuurlijk het grote voordeel van gecoate snaren dat de klank lang als nieuw blijft. En zelfs de gladheid van de snaren bevalt me goed en is ideaal voor legatospel. Met deze coatingdikte lijkt D'Addario de gulden middenweg te hebben gevonden. Uitproberen! G

D'ADDARIO XS ELECTRIC

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Uitstekende gecoate snaren voor elektrisch gitaar

INFO: D'ADDARIO XS ELECTRIC **PRIJS:** € 16,95 **TYPE:** GECOATE SNAREN **WEBSITE:** DADDARIO.COM

SE®

BEST OF BOTH WORLDS

The PRS SE Hollowbody II Piezo provide musicians with the versatility of wielding both acoustic and electrics tones in one instrument. It's designed with two discrete volume controls (magnetics and piezo) that can be run to the same amp with one cable – players can use the volume controls to blend the pickups. Or, you can run two cables and have the magnetic pickups go to your favorite amp while running the piezo signal straight to the board for a huge sound. To find out more and to hear how versatile this guitar is, go to **www.prsguitars.com**.

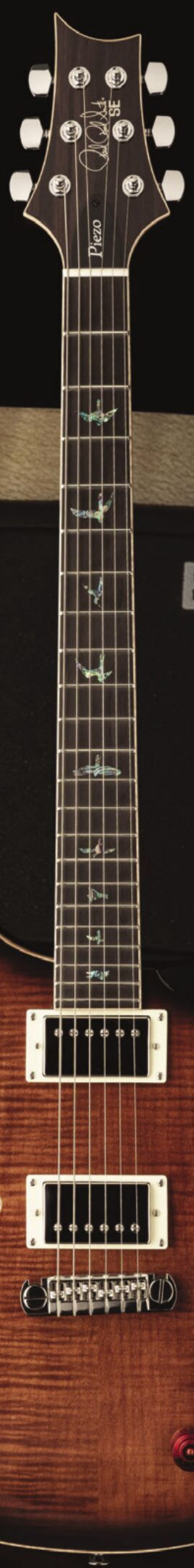

© 2020 PRS Guitars / Photos by Marc Quigley

PRS PAUL REED SMITH GUITARS®

35TH ANNIVERSARY

Taj Mahal & Ry Cooder

Midnight special

Na bijna zestig jaar kwamen Taj Mahal en Ry Cooder recent weer bij elkaar voor een eerbetoon aan Sonny Terry & Brownie McGhee. Het resultaat, ‘Get On Board’, behoort tot het beste werk dat elk van hen ooit opnam. We spraken met beiden en vroegen waarom. tekst **Jamie Dickson** foto’s **Abby Ross**

Elke doorgewinterde bluesfan kent Brownie McGhee en Sonny Terry. Gitarist Brownie McGhee uit Tennessee leerde het vak van Blind Boy Fuller. Zijn perfecte metgezel vond hij in blues-harptovenaar Sonny Terry en samen maakten ze furore in de folkscene van het Amerika van de jaren zestig.

In die tijd vond een jonge gitarist uit Santa Monica, Ry Cooder, toevallig een van hun albums in een tweedehandsplatenzaak. Ook ging hij naar hun concerten en hij leerde zelfs wat licks van McGhee na de shows. Beginnend bluesfolk-artiest Taj Mahal raakte geïnteresseerd in het duo nadat hij op de radio muziek van ze hoorde. Ook hij vond inspiratie in de live-optredens van Brownie McGhee en Sonny Terry en hun geheel eigen mix van blues en folk.

Taj Mahal verhuisde in die jaren zestig naar Santa Monica, ontmoette daar Ry Cooder en liet de gitarist meespelen op zijn debuutalbum 'Taj Mahal' uit 1968. Nu, bijna zestig jaar later, is het duo weer verenigd om 'Get On Board' op te nemen,

De laatste keer dat Taj Mahal en Ry Cooder (op de foto rechts) samen speelden was midden jaren zestig in de Rising Sons

"Ik ben een langzame leerling. Ik speel nu pas zoals ik als jongeman wilde spelen"

Ry Cooder

een passend eerbetoon aan de muziek van Brownie McGhee en Sonny Terry.

Hoe is het idee om weer samen te werken ontstaan?

Taj Mahal: "We hadden letterlijk vijftig jaar niet meer samengespeeld toen ik een Lifetime Achievement Award kreeg in Nashville, in het Ryman Auditorium, de heilige kerk van de countrymuziek. Ry en zijn zoon zaten in de band, samen met Buddy Miller en Don Was, en Ry vroeg wat ik wilde spelen. Ik wilde iets country en hij iets stevigers, dus we kwamen uit op *Statesboro Blues*. De versie die we deden staat nu op YouTube. We bleven met elkaar in gesprek en toen ik hem belde voor zijn verjaardag begonnen we muziek heen en weer te sturen. Op een bepaald moment stelde hij een eerbetoon aan Brownie McGhee en Sonny Terry voor. Nou, graag zelfs! Dus ik kwam naar Los Angeles en we speelden weer samen en het was geweldig. De opnames waren heel huiselijk, livemuziek, echte muziek… Ry koos de muziek en we begonnen te communiceren, te praten via onze instrumenten."

Buizenmicrofoons

Hoe gingen de sessies voor 'Get On Board'?

Ry Cooder: "Mijn zoon Joachim heeft een mooi, oud Californisch huis in Spaanse stijl, in dezelfde straat als wij. Zijn woonkamer heeft een hoog plafond, een houten vloer en stucwerk, precies zoals in een vroege opnamestudio. Zo lang je niet te hard speelt, is de akoestiek perfect.

"Onze technicus en vriend Martin Pradler is een genie; hij begrijpt precies hoe de muziek moet worden opgenomen voor maximale zeggingskracht en ik werk al heel wat jaren met hem. Ik zei tegen hem: 'Martin, ik ga akoestisch gitaar spelen, wat ik bijna nooit doe bij opnames, en Taj gaat mondharmonica spelen. We gaan ook zingen. Het is allemaal live en Joachim gaat op allerlei drumdingen slaan. We staan in een driehoek, met de drums wat verder van de zangmicrofoon af, en we willen vooral de klank van de ruimte horen, dus zet de microfoons niet te dicht bij ons neer. Het moet klinken alsof je een kroeg binnenloopt en wij daar toevallig staan te spelen. Als band, niet als individuen...'

"Natuurlijk gebruikten we buizenmicrofoons. We hebben een hoop oude spullen, Martin en ik, allemaal vintage en erg goed. We namen op via een oude mengtafel met AM radiobuizen en Martin schuift net zo lang met de microfoons tot je precies hoort wat je wilt horen. Zo'n opname moet een goede definitie hebben, maar ook ruimtelijk klinken - alsof je als luisteraar in dezelfde ruimte bent. Dat is wat ik wil. En als het geluid over je koptelefoon goed is, dan speel je veel lekkerder, heel natuurlijk. Als het

geluid over je koptelefoon je niet bevalt, kun je net zo goed naar huis gaan.

"Ik heb hier en daar wat overdubs gedaan, maar op het album hoor je vooral de basistracks met livezang. Ik heb er wat bottleneck bij gespeeld hier en daar, en misschien eens een tweede stem, want soms is het mooi om drie stemmen te horen. Niet te veel, want de groove is het belangrijkste; als die klopt, komt het goed. Zo simpel is het. Wat kan het jou schelen wat de tekst is? Luister liever naar de groove."

Cellobanjo

De akoestische gitaren op *Pawn Shop Blues* klinken geweldig. Wat heb je daar gebruikt?

Ry: "Oh, dat is een goede gitaar! Dat is zo'n Banner (*logo*) Gibson J-45. Volgens mij uit 1943. Ik houd van variatie. Wat echt een rare gitaar is, is die op *(What A) Beautiful City*. Zoiets heb je nog nooit gezien. Het is een gigantische Adams Brothers gitaar. Hij is zo groot als een guitarrón en ik kan er nauwelijks met mijn armen omheen. Hij is enorm en heeft een korte hals, dus je kunt er alleen in E op spelen. Maar hij klinkt geweldig. Hij is van 1905 en ik heb geen idee hoe hij al die jaren heeft overleefd.

"Die J-45 op *Pawn Shop* klinkt goed, ja, maar niet zo resonant als de D-18. Voor de meeste tracks heb ik de D-18 gebruikt omdat dat de gitaar was waar Brownie op speelde. En hij is goed, uit 1946. Perfect voor die muziek, vol en rond. Voor *Pawn Shop* zocht ik een andere sound, zachter, en die Banner J-45 doet dat als geen ander."

Taj: "Ry had ook nog een cellobanjo. Voor de oorlog werden die nog gemaakt, naast violen, altviolen en cello's. En diezelfde bouwers maakten ook banjo's, mandola's, mandocello's en banjolins. Ze kwamen uit Europa en begonnen die hier ook te bouwen. Ry heeft een paar hele bijzondere instrumenten... Ik had een stalen gitaar, een van hout en een heleboel mondharmonica's."

Veranda

***Pawn Shop Blues* heeft een heel langzaam tempo, bijna als een meditatie, waardoor het erg meeslepend klinkt. In moderne blues hoor je dat niet meer. Waarom eigenlijk?**

Ry: "Ten eerste beweegt iedereen tegenwoordig te snel. Als je me niet gelooft, moet je maar eens op de snelwegen rond LA gaan kijken. Het lijkt wel of iedereen haast heeft tegenwoordig. En ze zien er allemaal hetzelfde uit: bruine schoenen zonder sokken, tatoeages, een baard, hoed en een kort, zwart jasje. Ze denken dat ze alleen nog maar een gitaar hoeven te kopen en een plaat maken (*lacht*). Zo gaat dat tegenwoordig. Belachelijk. Zo werkt het gewoon niet en wij ouderen weten dat. Alles wat de moeite waard is, kost tijd.

"Iets anders is dat als je langzaam wilt spelen, je helemaal in de song moet duiken; inderdaad, als een meditatie. Ik bedoel, je moet er helemaal in opgaan. En dat moet je kunnen… en willen. Dat is belangrijk. Vergeet je bruine schoenen zonder sokken, baarden en tatoeages, denk aan helemaal niets, speel die song. Lukt het je om iets op te roepen, om je publiek iets te laten voelen? Hoe langzamer, hoe moeilijker; niet iedereen kan dat.

"Trouwens, het heeft me een heel mensenleven gekost om zo te leren spelen. En ik begon toen ik vier was, of zo. Het gaat gewoon niet snel en bij mij al helemaal niet. Ik weet echt wel dat er platen bestaan die bewijzen dat sommige mensen heel jong al heel goed waren. Iemand als Louis Armstrong, die een openbaring had en daarna plotseling werd wie hij werd. Dat komt voor, maar niet bij mij. Ik ben een langzame leerling. Ik speel nu pas zoals ik als jongeman wilde spelen. Ik hoor mezelf nu dingen doen waarvan ik weet dat ik die vroeger altijd wilde kunnen, maar toen ging het niet.

"Ik herinner me dat Terry Melcher, de producer, een keer tegen me zei - en ik was toen een jaar of twintig, of misschien nog jonger - hij zei: je bent zo langzaam dat het je zeker twintig jaar gaat kosten om ergens te komen. En ik dacht: zo, dat is gemeen! Maar dat was het niet. Hij zat er helemaal naast: twintig, was het maar waar! Veertig, vijftig jaar misschien. Je moet weten dat ik niet uit een klein gat in het zuiden van de VS kom, met ooms die je op de veranda gitaarlessen geven. Ik kom uit Santa Barbara en daar heb je geen gitaarspelende ooms die je hun licks leren! Je bent daar helemaal alleen. Ik bedoel, als je daar vandaan komt, kun je niets anders doen dan voor een verzekeraar werken of iets met auto's doen... Ze hadden me op school moeten leren hoe een auto in elkaar zit, maar dat deden ze niet. Daarom ben ik maar gitaar gaan spelen (*lacht*)." G

"De opnames waren heel huiselijk, live-muziek, echte muziek…" Taj Mahal

'Get On Board' van Taj Mahal en Ry Cooder is uit bij Warner Music Group
tajblues.com rycooder.com

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO The making of 'Get On Board'
VIDEO I Shall Not Be Moved
VIDEO Hooray Hooray
SPOTIFY 'Get On Board'

GITARIST.NL

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Eastman Romeo LA Celestine Blue

Cory Wong

Groove is

Het gaat funkmeester Cory Wong maar om één ding: de groove. Luister maar naar zijn nieuwe album 'Power Station'! Toch rockt hij er flink op los op zijn album 'Wong's Cafe', dat eerder dit jaar uitkwam. Cory werd door onze lezers tot funk-gitarist van het jaar gekozen, deed onlangs concerten in Utrecht en Amsterdam, en zal zondag 10 juli op North Sea Jazz spelen, zowel met zijn eigen band als met The Fearless Flyers. tekst **Amit Sharma** foto's **Olly Curtis**

Cory Wong weet alles van ritme. Als belangrijkste vertegenwoordiger van de moderne funk heeft de Amerikaanse gitarist strak en swingend spelen tot een ware kunst verheven - mensen laten dansen is zijn specialiteit. Hij is het type gitarist dat zelfs één akkoord interessant kan laten klinken omdat hij altijd een spannende manier weet te vinden om dat te spelen.

2021 was een belangrijk jaar voor Wong, met de introductie van een voor en door hem ontworpen Strat, en natuurlijk zijn eigen YouTube-show, met de briljante naam Cory And The Wong Notes. Ook werd hij door de lezers van Gitarist uitverkozen tot de beste jazz/funk/fusion/wereld-gitarist ter wereld. Hij voelde zich hierdoor zo vereerd dat hij bij recente optredens in Utrecht en Amsterdam trots ons blad, opengeslagen op de polluitslag, aan het publiek liet zien. Dit jaar gaat hij weer aan de slag met funksupergroep Vulfpeck, de band waarmee hij wereldwijd doorbrak, voor 'Vulf Vault 005: Wong's Cafe'...

"We besloten een serie te doen die we Vulf Vaults noemden", legt Wong uit, vanuit zijn thuisstudio – met zijn Highway One Strat uit 2002, gekocht voor slechts 300 dollar, op schoot.

"Het begon als een vinyl-only compilatie met songs van steeds één van ons. Met Jack (*Stratton, drums*) had ik het erover dat er nog opnames lagen van voor de pandemie die ik te gek vond, maar die niet op ons laatste album terechtgekomen waren. Een paar van die tracks had ik met hem geschreven, een paar met andere jongens uit de band. Dus ik stelde voor dat ik die zou gebruiken voor de serie. Dat vond hij best, dus ik ging aan het werk om de gitaar meer in de spotlights te zetten en er meer Cory Wong-tracks van te maken..." Het album is op vinyl uitgebracht onder de titel 'Vulf Vault 005: Wong's Cafe', op Spotify staat de plaat onder Cory Wongs eigen naam. We spreken over de diverse tracks op dit album!

"Mijn rechterhand is altijd in beweging, of ik de snaren nu raak of niet!"

Wat heb je precies gedaan om de gitaar op dit album meer in de spotlights te zetten?

"Mijn plan was om de klassieke Vulfpeck-feel te combineren met meer gitaarwerk. Jack is de bandleider van Vulfpeck en normaal gesproken speel ik de partij die het beste past bij de track. De bas van Joe Dart is leidend in de band en dat is cool. Op dit album had ik de touwtjes in handen, meer als Angus Young of Eddie Van Halen. Dit keer hoefde ik niet uit de buurt te blijven van een ander instrument, ik was de baas! Dat maakt dit het meest gitaar-georiënteerde Vulfpeck-album tot nu toe."

Op de eerste track, *Smokeshow*, hoor ik af en toe verschillende gitaarpartijen in één partij opgaan - net als Nile Rodgers deed op de Daft Punk-hit *Get Lucky*.

"Zeker weten! Als ik een melodische hook opneem, pan ik die vaak helemaal naar links en daarna neem ik hem nog een keer op en die zet ik helemaal rechts, dan klinkt het breder. Daarna verzin ik een tweede stem uit dezelfde pentatonische toonladder vanaf een andere snaar en die pan ik naar het midden. Of ik doe de tweede stem in stereo en de hoofdpartij in het midden. Soms doe ik er nog een partij bij vanaf weer een andere snaar en dan nog één een octaaf hoger. Live speel ik die meerstemmige partijen als akkoorden, meestal met barrés over drie snaren."

De solo in die track is veel meer vervormd dan we van je gewend zijn...

"Ja, dat is meer een rockding. Mensen kennen me als slaggitarist met een cleane sound, maar ik speel al solo's sinds ik jong was. Ik ben fan van Steely Dan en John Scofield. Dat hoor je wel terug in die track. Luister maar naar »

alles

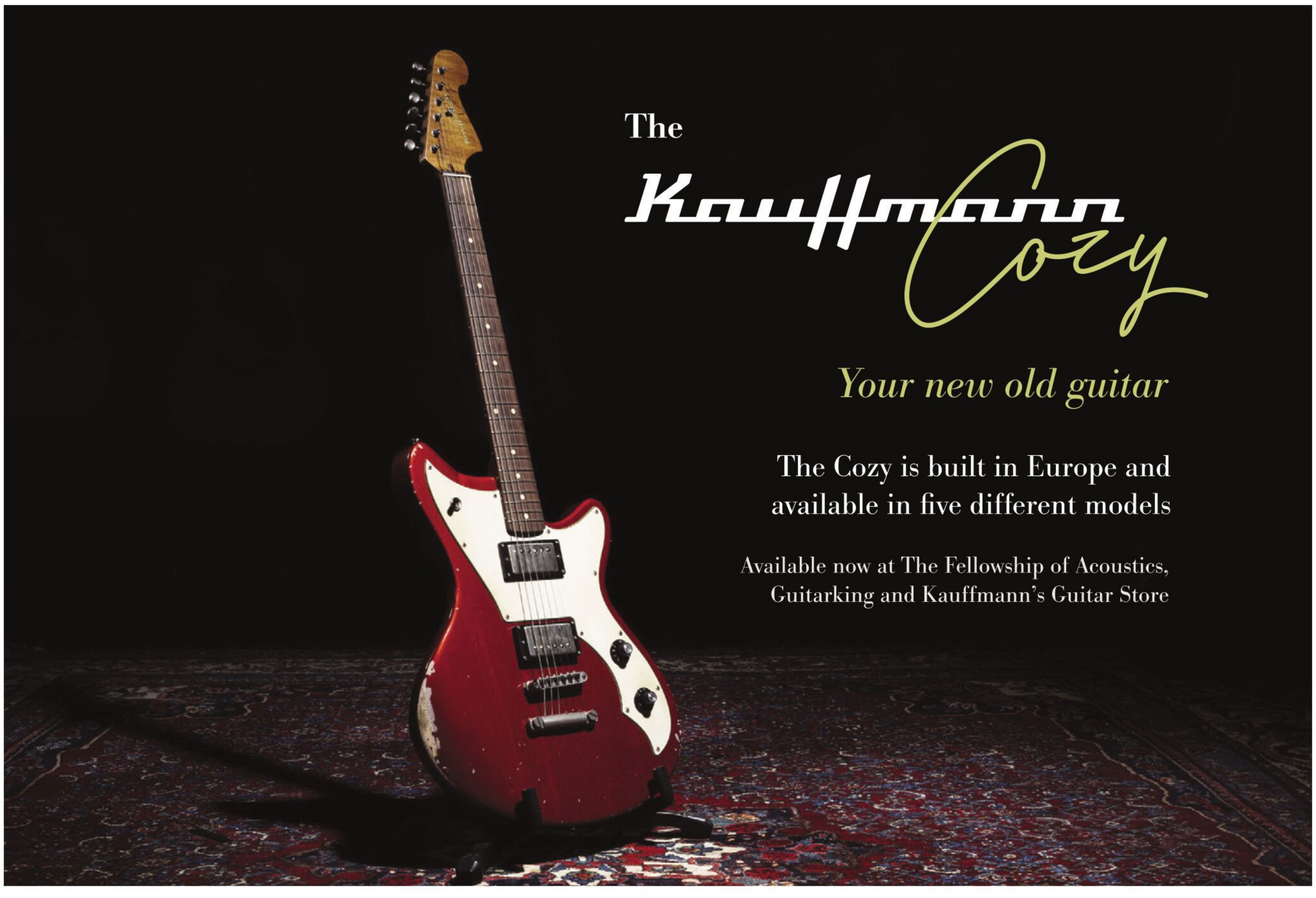

WWW.MUSICMAKER.NL

MAKE IT!

Proefabonnement zonder
verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

muziekmagazines**.nl**

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Druk op de knop

Er zijn veel redenen waarom de Cory Wong Stratocaster anders is dan alle andere signature Fenders. Zo is de body iets kleiner dan die van een moderne standaard Strat, wat Cory de attack en sustain geeft die hij zoekt, en het vierde standje van de element-keuzeschakelaar is geblokkeerd. “Als ik speel raak is constant die schakelaar waardoor mijn geluid verandert”, lacht hij. “Bij mijn Highway One heb ik die stand met tape afgeplakt zodat ik letterlijk niet naar de eerste drie posities kan zonder de tape te verwijderen.” In de koffer zit ook een haarbandje dat Cory om de veren van de vibrato wikkelt. “Als ritmegitarist kan ik niets met het galmende bijgeluid van die veren; ik sla hard en precies aan en het moet juist droog klinken.”

Jay Graydons solo in Steely Dans *Peg* en dan naar mijn solo…”

In die solo zitten interessante passages in G mixolydisch, met veel chromatiek.

“Die dalende modale lick in G mixolydisch met die chromatische noten aan het eind om het wat spannender te maken - ook dat heb ik van de *Peg*-solo. Het is een interessant patroon zo lang je maar op een sterke toon uit de toonladder eindigt. John Scofield vertelde me dat hij vaak op zoek gaat naar een pakkende, melodische contour en die dan een vakje lager inzet om hem vervolgens te laten oplossen. Wat een cool effect! Gitaristen zitten vaak gevangen in hun bekende vingerzettingen, maar probeer die eens los te laten. Experimenteer met chromatiek en zie wat er dan gebeurt. Begin in de toonladder, ga er dan helemaal uit en probeer je weg terug te vinden.”

Decimen

***Let’s Go* heeft een interessante fuzzsound in het intro en de supercleane octaven doen me denken aan The Jackson 5’s *I Want You Back*.**

“Dat was een 335 over een Princeton Reverb op 10, maar de meeste vervorming kwam van het oversturen van de analoge mengtafel. Daar zitten wat interessante geluiden in als je hem in het rood stuurt. En inderdaad, de Jackson 5, plus iets als *Celebration* van Kool & The Gang. Ik ben daar dol op - eigenlijk is het een patroon voor een percussie-instrument, maar op gitaar kun je er een toonhoogte aan geven. Dat klinkt altijd als een feestje. En omdat ik de grondtoon speel - of de kwint soms - is het harmonisch gezien helemaal veilig! We kunnen harmonisch nog alle kanten op!”

In de melodie van die track hoor ik stijgende tweeklanken op de lage E- en G-snaar, met flink wat ruimte er tussen.

“Je kunt verschillende tweeklanken kiezen, dicht bij elkaar of juist niet. Alles binnen één octaaf vind ik dicht bij elkaar, van tertsen, kwarten, kwinten en sexten tot septiemen... Die laatste gebruik ik trouwens zelden. Ook gebruik ik vaak tweeklanken uit pentatonische toonladders. Op *Let’s Go* zijn het decimen, een octaaf plus een terts. Dat heeft dezelfde harmonische informatie als de terts, maar klinkt mooier en voller vanwege de ruimte in het interval.”

Waar heb je dat geleerd?

“Dave Matthews, ik luisterde veel naar hem toen ik opgroeide. Hij gebruikt veel decimen, soms met de losse D-snaar eronder, een beetje zoals *Blackbird* van The Beatles. Het is een mooie manier om iets te spelen met inhoud, zonder dat het in de weg zit. Dat moest ook, want op die track hoor je twee keyboards, twee gitaren, bas en drums. Je hebt dan geen volle akkoorden nodig, die zitten alleen in de weg en laten geen ruimte voor anderen om nog iets te doen. Vaak is een minimum aan noten al genoeg.”

De song *Memories* zit echt helemaal vol met elektrisch gitaar, vertel…

“Dat was ook het plan. Die riff in akkoorden heb ik links en rechts gepand. Als je een partij twee keer inspeelt, krijg je altijd kleine variaties waardoor het net lijkt of je een effect gebruikt hebt. In het midden hoor je dezelfde riff, maar zonder de scratchnoten, alleen staccato-akkoorden. Al het extra werk, het ‘schrapen’, de Nile Rodgers-dingen, zitten aan de zijkanten. Die stuwende slagpartij bestaat uit drie takes. Daarna speelde ik een ‘baslijn’ aan de onderkant van de hals, ook naar links en rechts gepand, en dan een octaaf lager in het midden. Het klinkt anders dan een octaverpedaal met de mix op 50% omdat het drie opnames zijn van dezelfde persoon die dezelfde partij speelt. Dat creëert een speciale groove.

“Daarna kwamen de melodieën, die ik weer helemaal links en rechts in het stereobeeld plaatste, met wat extra’s in het centrum om het geheel interessanter te maken. *Smokeshow* idem dito Ik verdeel de gitaarpartijen - in een orkest heb je toch ook eerste en tweede viool, altviool, cello, de blazers? Ik dacht: dit

» zijn mijn cello's en altviolen, en dat mijn violen! Zo orkestreerde ik de track."

Ready to rock

Wat voor gear horen we op het album?

"Het meeste heb ik gedaan met mijn signature Stratocaster en, natuurlijk, mijn Highway One. Op een paar songs als *Disco De Lune* en *You Got To Be You* bespeel ik (*collega*) Theo Katzmans (*Gibson*) ES-335, dezelfde als op *Let's Go*. Veel opnames zijn gemaakt terwijl we met Vulfpeck aan het touren waren en we geen studio vol met onze spullen tot onze beschikking hadden. We moesten het doen met wat we bij ons hadden, en dat waren dus die drie gitaren. Meest gebruikte effectpedalen waren mijn Wampler Ego Compressor voor bepaalde partijen, mijn signature Jackson Audio Optimist dubbele overdrive, een Vertex Ultraphonix en een Strymon BigSky.

"Het moet strak, precies en accuraat - en dat is heel wat anders dan als een robot spelen"

"Maar het meeste heb ik DI gedaan en dan met een versterker erbij in plaats van een koptelefoon te gebruiken. De amp namen we natuurlijk niet op, de directe lijn ging via mijn signature Neural DSP plug-in. Zelfs de gain van de *Smokeshow*-solo komt van die plug-in. Er zitten twee overdrives in: een is als een TS-808 en de ander als een Klon. De standaard instellingen zijn zo goed dat ik die gebruikt heb. Ik heb die plug-in ontwikkeld om *ready to rock* te zijn en dat is helemaal gelukt."

Je Highway One Strat heeft al heel wat kilometers gemaakt, wat maar weer eens bewijst dat je met een goedkope Fender een heel eind kunt komen...

"Zeker weten! Al is mijn Highway One de afgelopen jaren wel gemodificeerd om hem op professioneel niveau te krijgen. Maar je hebt echt geen gitaar van duizenden dollars nodig om goed te klinken. Mijn signature verschilt iets van mijn Highway One, al zien ze er hetzelfde uit met hun palissander toets, parelmoerachtige slagplaat en afwerking. De specificaties zijn niet hetzelfde. Wilde ik als tiener een mooiere, duurdere Strat? Natuurlijk, maar die kon ik niet betalen, daarom kocht ik de Highway One voor 300 dollar en dat heeft goed uitgepakt. Een gitaar zou direct de klank moeten hebben die je zoekt. Ik klink als mezelf, op wat voor gitaar ik ook speel, maar sommige instrumenten passen gewoon beter bij me. Je hebt een probleemloos instrument nodig dat je helpt creatief te zijn en dat hoeft echt niet superveel geld te kosten."

Motor

Het is interessant dat je rechterhand nooit lijkt stil te staan - het lijkt wel een soort motor!

"Dat is een prima vergelijking, mijn rechterhand die beweegt als de zuigers in een motor! Wat ik ook speel, mijn rechterhand gaat altijd in zestienden heen en weer en is continu in beweging, of ik nou noten aansla of niet. Ik hoef nooit te denken aan mijn aanslag, alleen aan het ritme. Dat bepaalt hoe ik een patroon speel."

Welke oefeningen hebben je het meest geholpen bij het ontwikkelen van die kant van je spel?

"Ik herinner me een oefening om verschillende accenten te leren leggen. Je begint met het aanslaan van afgedempte snaren met een accent op de eerste zestiende van de maat en dat vier keer. Dan verleg je het accent naar de andere zestienden. Daarna doe ik hetzelfde, maar dan met een akkoord. Dat heeft me geleerd waar alle onderverdelingen zijn en je hebt de coördinatie tussen beide handen nodig om dat te spelen. Het belangrijkste is dat je 100% consistent bent in je bewegingen. Het moet strak, precies en accuraat. En dat is heel wat anders dan als een robot spelen. De juiste feel komt van het gebruik van neer- en opslagen, omdat die net anders klinken, en van de manier waarop je de snaren raakt. De groove is alles." G

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

SPOTIFY Cory Wong - 'Wong's Cafe'
SPOTIFY Playlist van alle 11 (!) albums die hij van 2020-2022 uitbracht.
VIDEO Cory Wong - Live at First Avenue FEB 2022
VIDEO Cory Wong & The Wong Notes shows
ARCHIEF Interview uit Gitarist 357, I december 2020

GITARIST.NL

VOX MINI GO

PORTABLE MODELING GUITAR AMPLIFIER

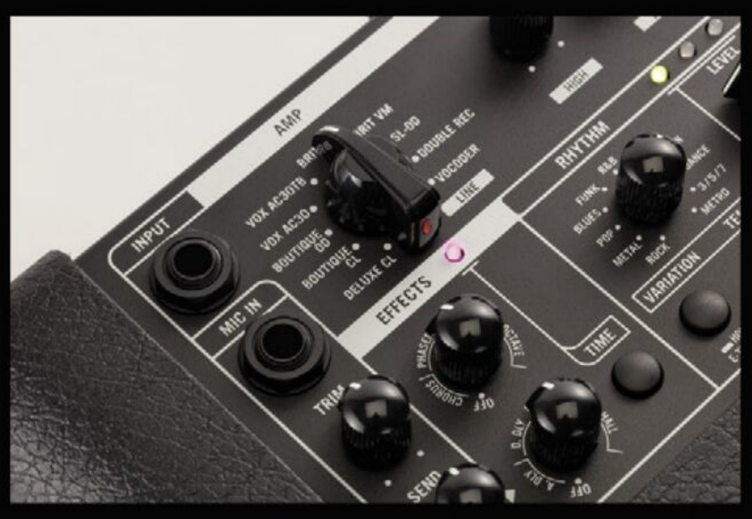

Portable, at home, on the street and at a concert venue
Compact, light and mobile battery powered
Powerful and realistic amp models (based on Cambridge50 technology)
Vocoder for talking modulation effects and many more onboard effects
Mic input, AUX input, a headphone jack and a rhythm machine
Onboard looper on the VOX MINI GO 10 and VOX MINI GO 50

VOX MINI GO 3 - 1x 5“, 3W, Amp/FX Modeling, tuner, 33 ritmes
VOX MINI GO 10 - 1x 6,5“, 10W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme
VOX MINI GO 50 - 1x 8“, 50W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme

www.voerman.nl

Voerman & Meyer

M ft. M

EXPERIMENTEEL, STUWEND EN SOMS CRAPPY

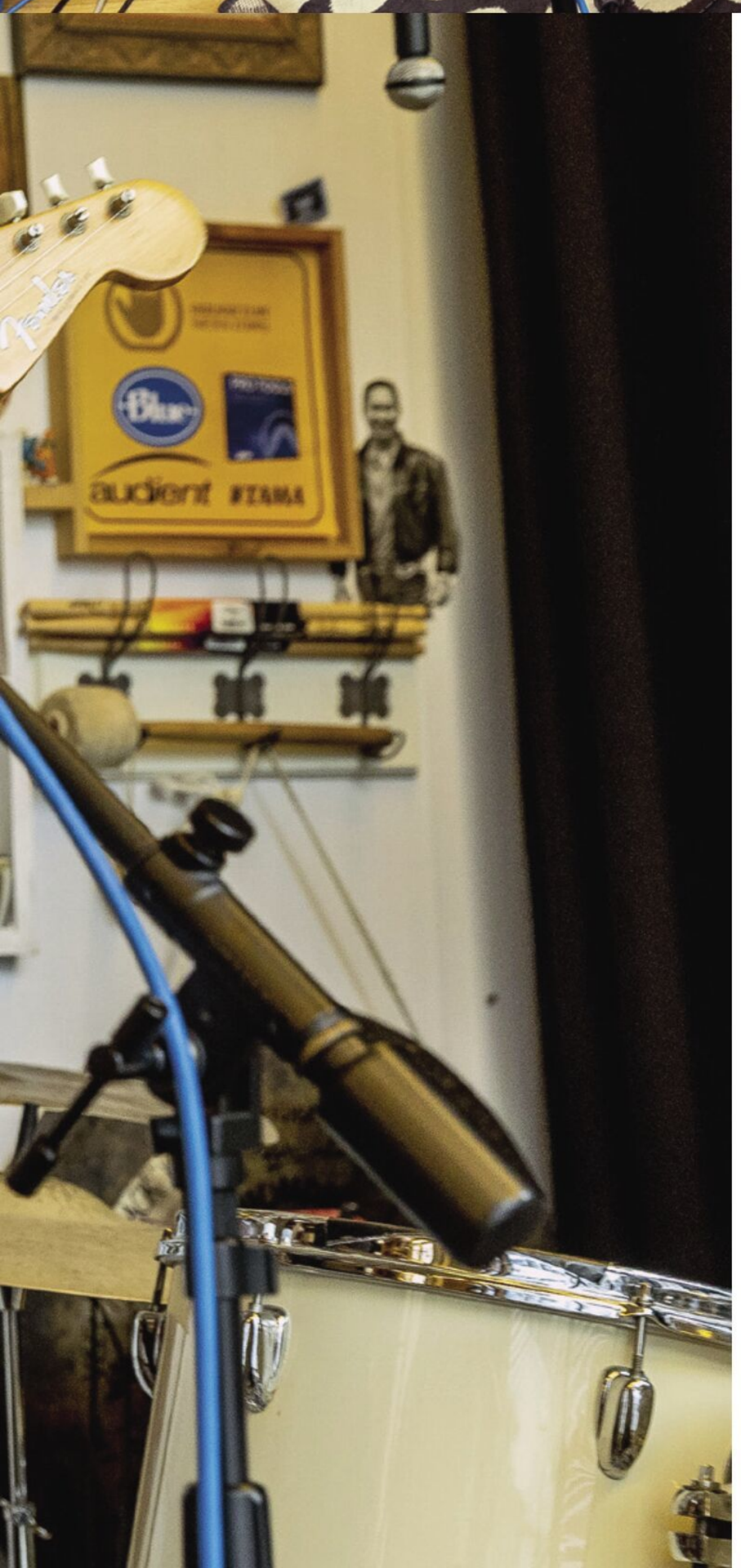

Marike Jager en Martijn Bosman begonnen spontaan een duo en het resultaat is de leukste gitaarplaat van dit jaar tot nog toe. Crappy beats - zeggen ze zelf -, elektronica en samples duelleren met de vuige sound van een jaren-vijftig Fender Musicmaster. tekst **Chris Dekker** foto's **Fred van Diem**

In april kwam de titelloze ep van M ft. M uit. Achter deze nauwelijks googelbare naam schuilen gitariste/zangeres Marike Jager en haar vaste drummer Martijn Bosman, die je kent van zijn werk met Gotcha!, Guus Meeuwis, Loïs Lane en Kane. Wij zijn zeer te spreken én onder de indruk en daarom nodigden we het duo uit om op de redactie te spelen voor onze Aquarium Sessions. Die songs vind je natuurlijk via onze website.

Een duo met gitaar, zang en drums is vaker gedaan, met The White Stripes en The Black Keys als bekendste voorbeelden, maar M ft. M is zeker geen bedacht concept. Sterker nog: de basis van de samenwerking kwam door de lockdown: "Het droevige vacuüm waar we plotseling in terechtkwamen, bracht ons tot het ultieme maken; in totale creatieve vrijheid, zonder deadlines, maar vooral zonder verwachtingen, alleen maar om ze lekker toch te kunnen overtreffen", aldus Marike en Martijn. De muziek werd op afstand van elkaar geschreven, uitgewerkt en opgenomen. We spraken met Marike en Martijn - een drummer in Gitarist, waarom niet? - over de totstandkoming van de ep. De laatste trapt af.

Riffs

Martijn: "We zaten midden in een tour met Marike's band. Alles werd stilgelegd en Marike en ik zijn gaan bellen. We konden nergens naartoe, maar muziek maken kan altijd! Ik heb sinds een tijdje een eigen studio in Haarlem en ik had veel vage, random drumideeën liggen die ik meer voor mezelf had opgenomen, om de studio te leren kennen. Ik heb ze naar Marike gestuurd, die later ook weer gitaarideeën naar mij stuurde om er drums onder te zetten."

Marike: "Het was prettig om zoiets te proberen en anders was het nooit gebeurd. Het was superinspirerend om

» op basis van ritmes en sounds iets te maken. Het beperkt enorm, maar daar had ik behoefte aan. Ik ben ook heel anders gaan schrijven en dat vond ik heel tof. Ik kreeg te gekke beats; ik werd daarom gedwongen om anders te werken. Waarschijnlijk klinkt het heftiger omdat het vanuit het ritme komt. Dat is in positieve zin dwingender. Het stimuleerde me om er meer met riffs op in te gaan. Gewoon strummen op gitaar zou te flauw zijn, dus ik besloot op gitaar in dialoog te gaan met de drums."

Martijn vult het ook hier aan: "Drums kunnen soms ook melodieus zijn en Marike beantwoordde het dan met een ritmische gitaarlijn, Dan waren de rollen omgedraaid."

Soms klinkt het vies, dissonant bijna.

Martijn: "Daar hou ik van. Mooi is mooi, maar crappy, stuk en kapot is ook mooi!"

Niet essentieel

Over de teksten vertelt Marike: "Als ik alleen schrijf, is het vanuit mezelf en gaat het over wat er bij mij gebeurt. Ik schreef nu niet vanuit Martijn, maar hij keek wel mee en dan is het heel anders. Het nummer *Useless* gaat over de lockdown en het niet essentieel zijn van kunst. Een tijdsweergave dus. Andere teksten gaan over ons, het proces, en *Hit* is een soort ode aan de inspiratie die Martijn me geeft. Het was een rare pauze, iemand moet je een schop onder je kont geven, triggeren, en Martijn was die trigger."

Het geheel klinkt alsof er iets uit moest.

Marike: "Zeker!" G

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Aquarium Sessions M ft. M: drie livetracks + interview
SPOTIFY 'M ft. M'

GITARIST.NL

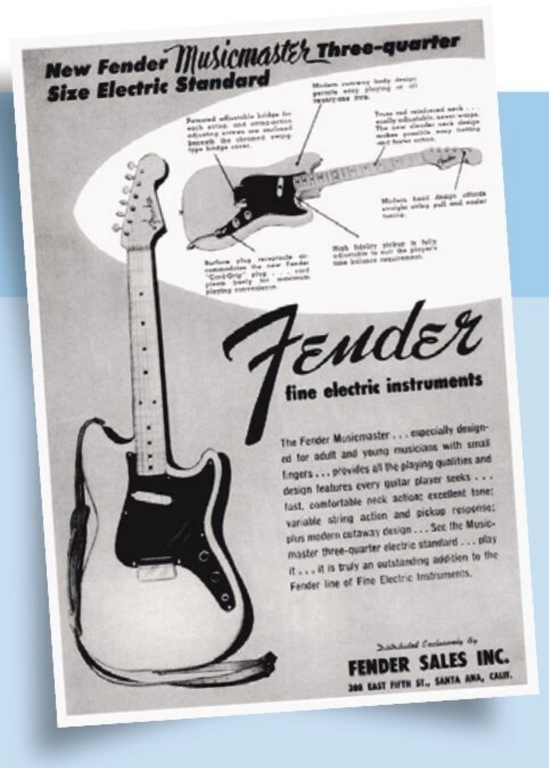

De Fender Musicmaster
een korte geschiedenis

In de jaren vijftig kwam de rock 'n' roll op en de vraag naar elektrische gitaren steeg. Fender besloot een beginnersmodel te maken en dit werd een ¾ Size Guitar (driekwartgitaar) genoemd, vanwege de kortere 22,5-inch (572-mm) mensuur. In mei 1956 verscheen de Musicmaster, met één element, gevolgd door de Duo-Sonic met twee elementen. De goedkope gitaren hadden een compacte populieren body, een geschroefde hals en een toets van esdoorn. De eerste modellen - waaronder die van Marike - vielen op door de goudkleurige aluminium slagplaat en de beige kleur, Desert Sand. In de loop der jaren veranderden, zoals bij alle Fenders, de logo's en het bodyhout, en de halzen werden smaller. In 1959 kregen ze een crèmekleurige plastic slagplaat en de elementbehuizingen werden donkerbruin; deze kapjes werden alleen op dit duo gebruikt. Later kwamen er meer kleuren, in '62 kwam er een palissander toets en vanaf '64 waren de Musicmaster en Duo-Sonic ook met een mensuur van 24 inch (610 mm) verkrijgbaar terwijl de body iets meer 'offset' werd. De Duo-Sonic kreeg twee schuifschakelaars voor diverse elementinstellingen. De productie van de Duo-Sonic stopte in '69 omdat de gitaar eigenlijk overbodig was gemaakt door de Mustang. De Musicmaster hield het tot 1980 uit totdat Fender twee jaar terug met de Shawn Mendes Signature kwam, met twee elementen en een prachtig bloemenmotief.

De spullen

We spraken met Marike over haar versterkers, effecten en natuurlijk de mooie Desert Sand Fender Musicmaster, met goud-geanodiseerde slagplaat.

"Ik speelde eerst voornamelijk akoestisch en daarna heb ik jarenlang op een Gretsch gespeeld. Dat voelde nog een beetje akoestisch, maar het was moeilijker. Een beest. Ik wilde andersoortige dingen maken, meer riffs en solo's, en toen kwam ik op de Fender Mustang uit. Die heb ik veel voor het album 'Hey Are You OK' gebruikt. Die Mustang is zo lekker dat ik er nog een wilde, dus ik heb gespaard en deze Fender gekocht. Dat is nu mijn favoriet. Ik speel via een Fender Princeton. Deze buizenversterker matcht te gek met deze gitaar en ik speel het liefst met twee."

Een instrument kan bepalen hoe je speelt.

"Ja, heel erg en dat is superinspirerend. De klank, de aanslag."

Je gebruikt in je band niet veel effecten, maar nu wel. Is dit het begin van een enorm pedalenbord?

'Zeg nooit nooit! Misschien eindig ik de tour wel met een bord vol, ja, haha! Ik hou eigenlijk niet zo van effecten, want dan krijg je ook nog eens het voetenwerk erbij. Ik wilde nu kleuren, dus ik nam mijn Ibanez Tube Screamer mee, een ZVex Mastotron voor fuzz en een Roland Space Echo voor space. En ik had iets nodig om het volume op te krikken. Daarvoor gebruik ik een TC Electronic Spark Booster."

DESIGNED & ENGINEERED

ST. JAMES

IN NORTHAMPTON, ENGLAND

LET THERE BE LIGHT

THE LIGHTEST 50W VALVE AMP IN THE WORLD

EL34 or 6L6 EDITIONS

REACTIVE LOAD

CAB RIG SIMULATOR TECHNOLOGY

50W 2W

ULTRA LIGHTWEIGHT

UNIVERSAL VOLTAGE

EXCLUSIVE CELESTION ZEPHYR

Designed & Engineered by Blackstar Amplification UK

Blackstar® AMPLIFICATION

the sound in your head

Exclusive BeNeLux Distribution

FACE face.be

blackstarbenelux

Find your nearest dealer at **www.blackstaramps.com**

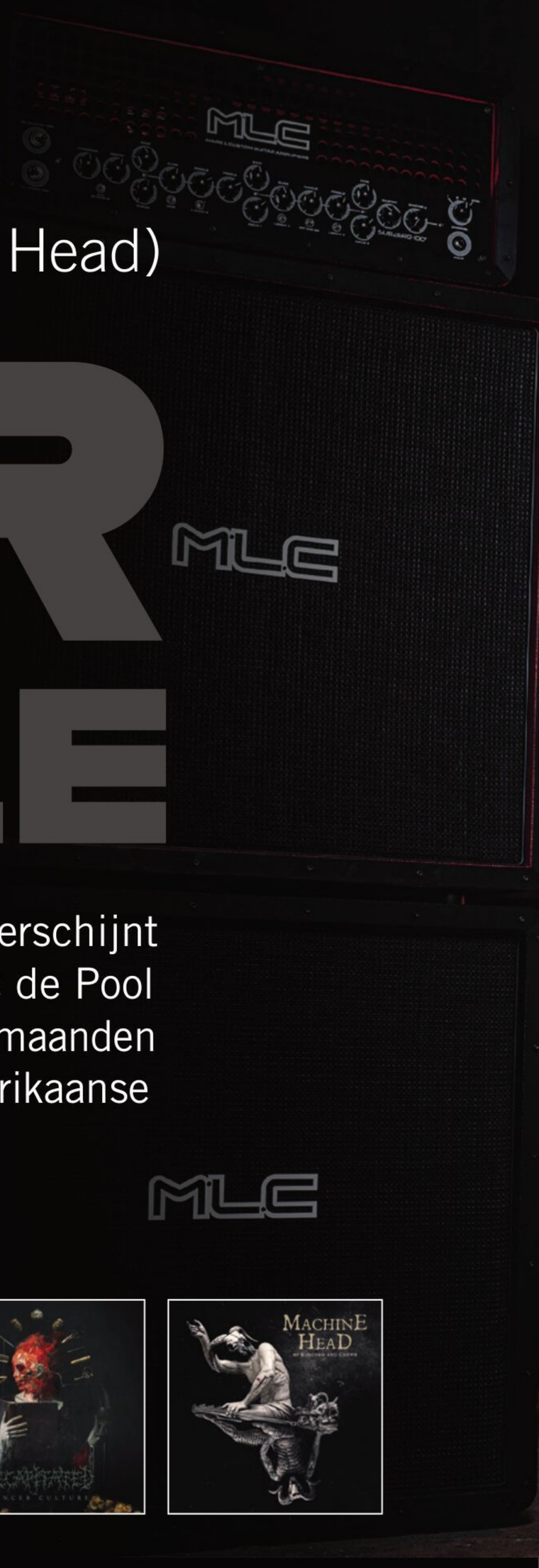

Wacław ‘Vogg’ Kiełtyka (Decapitated/Machine Head)

MEER CONTROLE

Het zijn drukke tijden voor Wacław ‘Vogg’ Kiełtyka. Eind mei verschijnt ‘Cancer Culture’, het nieuwe album van Decapitated, waarmee de Pool zich als tiener al tot invloedrijk deathmetalgitarist ontpopte. Drie maanden later volgt ‘Of Kingdom And Crown’, zijn eerste album met Amerikaanse metalgrootheid Machine Head. tekst **Kevin Pasman** foto **Maciej Pieloch**

In de begindagen stond Decapitated bekend om zijn drukke composities met duizelingwekkende riffs en solo’s van Kiełtyka. Door de jaren heen stond de muziek van Decapitated steeds meer in het teken van groove, maar op ‘Cancer Culture’ zijn de lange, opvallend melodieuze solo’s terug.
“De vorige albums waren echt gefocust op de rechterhand”, erkent Kiełtyka. “Daarin was niet veel plek voor het episch gevoel van de melodie. ‘Cancer Culture’ is meer gebaseerd op melodieën. Nummers als *No Cure* en *Locked* zijn erg snel en agressief, maar in de solo’s vertel ik een soort verhalen.

“Wat belangrijk voor me was, is dat ik iets vrijer met de timing omging. *Ad libitum*. Het is een meer jazzy benadering. Niet qua notenkeuze; de noten zijn vrij klassiek harmonisch mineur of natuurlijk mineur. Maar meer in de zin van minder strak op de riff zitten. Bij optredens merk ik dat ik veel beter speel wanneer ik niet per se strak op de drums, de riff of de metronoom hoef te spelen. Dat geeft me een gevoel van vrijheid om in de noten te kunnen zeggen wat ik wil.”

Arsenaal

“Het album is met zeven snaren opgenomen, maar de hoogste snaar gebruik ik niet meer, dus ik ga terug naar zessnarige gitaren met een wat grotere mensuur. Ik heb net een gitaar met een 28-inch mensuur uit de customshop van Ibanez besteld. Gelukkig spelen we met Decapitated en Machine Head in dezelfde stemmingen: drop B en C♯ standaard, dus ik hoef niet vijfentwintig gitaren in mijn arsenaal te hebben.”

Verschillen in apparatuur zijn er wel: “De sound van Machine Head is Peavey 5150 en EMG 81/85. Dat zullen ze ook nooit veranderen. En ze gebruiken zó ontzettend veel effecten: preamps, Sonic Maximizers, compressors, EQ’s, chorussen, flangers, phasers... Allemaal analoog en grotendeels in gigantische racks.

“Als ik met Machine Head speel, moet mijn gitaartechnicus tussen alle kanalen switchen voor me. Hij moet de nummers nóg beter kennen dan ik, want er zitten zóveel veranderingen in. Het is een volle, Amerikaanse sound die veel van alles heeft.”

‘Cancer Culture’ heeft letterlijk een Poolse sound. “Dat zijn versterkers van MLC”, licht Kiełtyka toe. “Een familiebedrijf uit Gdańsk. Een vriend van me was de gitaartechnicus van Silenoz (*gitarist van Dimmu Borgir*) en die nam zijn MLC signatureversterker een keer mee naar me toe in Krakau. Dat was de beste versterker waar ik ooit op gespeeld had. In de dagen erna kreeg ik die versterker niet meer uit mijn hoofd.

“Daarom heb ik contact met ze opgenomen. Ze zijn nu een signatureversterker voor me aan het bouwen. De sound is groots en anders. Het lijkt een beetje op een Marshall JCM800, maar met veel meer gain en boost. Het is geen makkelijke versterker; omdat hij zo helder en *in your face* is, kun je elk detail horen. Maar de kwaliteit van het geluid is geweldig. Zó groots en rijk!”

Wapen

“Voor Machine Head heb ik EMG’s in sommige gitaren gezet. Daar heb ik de eerste vijf albums van Decapitated ook mee opgenomen. Voor ‘Blood Mantra’ (*2014*) en ‘Anticult’ (*2017*) heb ik DiMarzio Evolution pickups gebruikt. Heel coole pickups. Ik dacht dat ik die altijd zou gebruiken, maar toen kwam Machine Head om de hoek kijken en ging ik terug naar EMG’s. En die vind

ik óók te gek. Vooral op het podium; echt een wapen voor op tour."

Het is niet de enige apparatuur die voor Kiełtyka een terugkeer maakt bij Machine Head: "De eerste vier Decapitated-albums heb ik met Ran gitaren opgenomen. Voor de solo van *Choke On The Ashes Of Your Hate* had ik een vibrato-arm nodig, dus heb ik mijn oudste Ran uit 2001 met een EMG 85 bij de brug gebruikt. Ongelooflijk dat het zo gelopen is."

Topsporter

Op 'Cancer Culture' speelt Kiełtyka voor het eerst met de Britse drummer James Stewart. Een aanwinst: "James Stewart is een beest. Daardoor wist ik dat er geen beperkingen waren met het schrijven van de nummers. Waarschijnlijk ligt het tempo daarom ook wat hoger."

In het verleden schreef Kiełtyka's jongere broer Vitek de meeste drumpartijen voor Decapitated. Kort nadat Vitek bij een tragisch tourbusongeluk eind 2007 om het leven kwam, is de gitarist ze zelf gaan schrijven. "Sinds de laatste drie albums schrijf ik de drumpartijen als ik de demo's af heb", licht hij toe. "Vervolgens zoekt James me op in mijn kleine thuisstudio en laat hij riff voor riff zijn verbeelding los op de drumarrangementen. Een heel productief proces. Hij weet wat hij moet doen; hij is een ervaren drummer die de laatste twaalf jaar in de tourbus en op het podium doorbracht. Ik weet dus dat ik een topsporter tot mijn beschikking heb. Als hij geweldig drumt, klinkt iedereen beter."

Toen Decapitated-debuut 'Winds Of Creation' (2000) werd opgenomen, was Kiełtyka nog maar zeventien. Hoe vindt de inmiddels veertigjarige gitarist dat hij zich ontwikkeld heeft? "Een tricky vraag", overdenkt hij. "Als je zo jong bent, zou je wel eens je beste dingen kunnen doen. Misschien niet de beste arrangementen, maar gewoon de speelvreugde, de energie en de hoeveelheid ideeën. Een paar weken terug deden we een tour voor ons vijfentwintigste jubileum met enkele oude nummers die we lang niet gespeeld hadden op de set. Echt cool om te spelen. Er gebeurt de hele tijd wat in die nummers.

"Toch denk ik dat ik een betere componist en arrangeur geworden ben. Vooral op het eerste album werden de riffs vaak niet eens herhaald. Couplet-refreinstructuren ben ik veel later pas mee gaan werken. En als gitarist heb ik veel meer controle over mijn sound. Ik weet beter wat ik doe met het instrument." G

Tourdata Decapitated: Into the Grave, Leeuwarden (10-6); Botanique, Brussel (31-10); 013, Tilburg (18-11) Concert Machine Head: AFAS Live, Amsterdam (2-10)

VERTRAGINGSTACTIEK

TRANSFORMEER JE GELUID MET DE RUIMTE EN RITMES VAN EEN DELAYPEDAAL.

Delay is niets anders dan de herhaling van een signaal, een effect dat voor het eerst in de jaren vijftig werd gebruikt in opnamestudio's in de vorm van logge tape-echo-apparaten die werkten met magnetische tape op spoelen (net als een oude audiocassette) om geluid op te nemen en weer af te spelen. Dankzij de transistortechnologie van de jaren zeventig werd het mogelijk het effect in pedaalvorm - veel praktischer - aan te bieden. Tegenwoordig zijn de meeste delays digitaal, maar vele daarvan proberen de natuurlijke warmte en lichte vervorming van die eerste, nog steeds geliefde bandecho's en analoge pedalen te reproduceren.

In dit artikel kijken we naar vijf manieren om het effect te gebruiken, van scifi-geluidslandschappen tot sfeervolle post-rocksounds en van synth-achtige, aanzwellende klanken tot ritmische herhalingen voor solo's. Als het gaat om precies getimede ritmische delays, moet je natuurlijk strak kunnen spelen en je moet snappen wat het verband is tussen vertragingstijd (meestal uitgedrukt in milliseconden) en muzikaal tempo (weergegeven als aantal tellen (beats) per minuut). Hieronder vind je alles wat je moet weten over delay.

Delay-woordenlijst

Dit zijn de delaytermen die je moet kennen.

FEEDBACK Feedback verwijst naar het aantal herhalingen van je signaal. Afhankelijk van je pedaal kan dat variëren van één tot oneindig.

TIME (OF RATE) Op elk pedaal kun je instellen hoe snel de herhalingen elkaar opvolgen. Sommige pedalen laten dat zien in milliseconden, bij andere moet je dat op gehoor doen.

TAPTEMPO Hiermee stel je de timing van je delay in zodat die in de pas loopt met het tempo van de song die je speelt. In de meeste gevallen doe je dat door een paar keer met je voet in de maat op een schakelaar te tikken.

MIX (OF EFFECTLEVEL) Met deze knop bepaal je hoe hard de herhalingen van je delay zijn ten opzichte van het oorspronkelijke signaal.

ANALOGE DELAY Analoge delaypedalen maken gebruik van de zogenaamde bucket brigade-chip, een rijtje condensators die de herhalingen steeds meer lofi laten klinken naarmate je langere vertragingstijden instelt.

DIGITALE DELAY Digitale delays klinken over het algemeen cleaner dan analoge. Afhankelijk van wie je het vraagt, kan het antwoord zijn dat digitale delays helder, scherp of zelfs klinisch klinken. Sommige pedalen, de Boss DD-3 bijvoorbeeld, hebben een eigen klankkleur die het midden houdt tussen klinisch en de donkere, gruizige sound van een analoge delay. Ook zijn er veel uitgebreide digitale delays waarmee je de klassiekers onder de delayunits kunt benaderen.

GETIMEDE DELAY Een snelle blik op dit schema laat zien hoe je de vertragingstijd (in ms) kunt synchroniseren met het tempo (bpm) en ritme van de song.

120 bpm:	500 ms (kwartnoot)	250 ms (achtste noot)	125 ms (zestiende noot)
90 bpm:	667 ms (kwartnoot)	333 ms (achtste noot)	222 ms (zestiende noot)
60 bpm:	1000 ms (kwartnoot)	500 ms (achtste noot)	250 ms (zestiende noot)

GEPUNTEERDE ACHTSTEN Om de klassieke truc met gepunteerde achtsten te kunnen toepassen, moet je iets van muziektheorie weten. Een standaard ritme in kwartnoten wordt als volgt geteld: '1 2 3 4'. Achtste noten zijn de helft van kwartnoten, en die tel je zo: '1 & 2 & 3 & 4 &' om in de maat te blijven. Een gepunteerde achtste krijgt de helft van zijn eigen waarde erbij. Dus als je je delay afstelt op een gepunteerde achtste, vallen de herhalingen precies tussen de achtste noten die je speelt in, waardoor een waterval van strak getimede zestiende noten ontstaat.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

1 Ritmische herhalingen

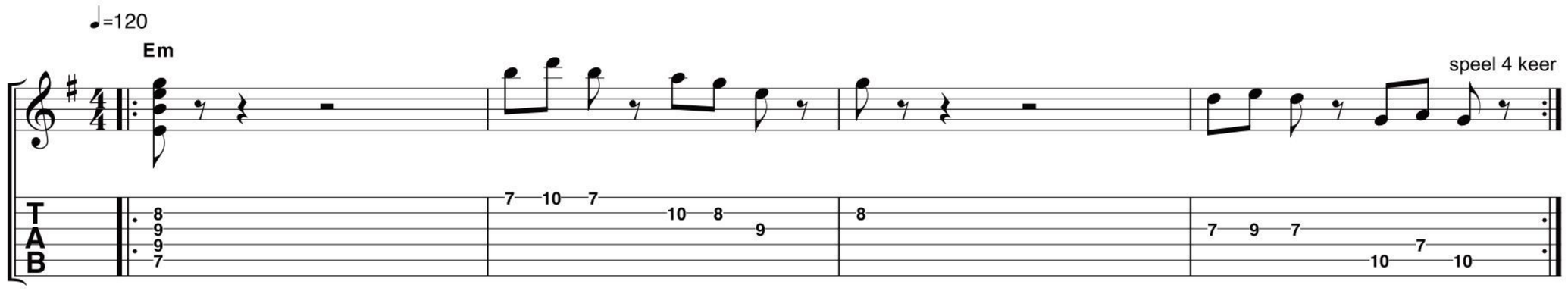

Voor ons eerste voorbeeld lieten we ons inspireren door *The Adults Are Talking* van The Strokes en net als het kwintet uit New York gebruiken we een delaypedaal om getimede, ritmische herhalingen op de juiste plek te krijgen. Dat betekent dat we de vertragingstijd in sync moeten krijgen met het tempo van de track. Dat tempo is 160 bpm, dus met een delaytijd van 375 ms komen de herhalingen steeds op een zwak maatdeel.

2 Ruimtelijk effect

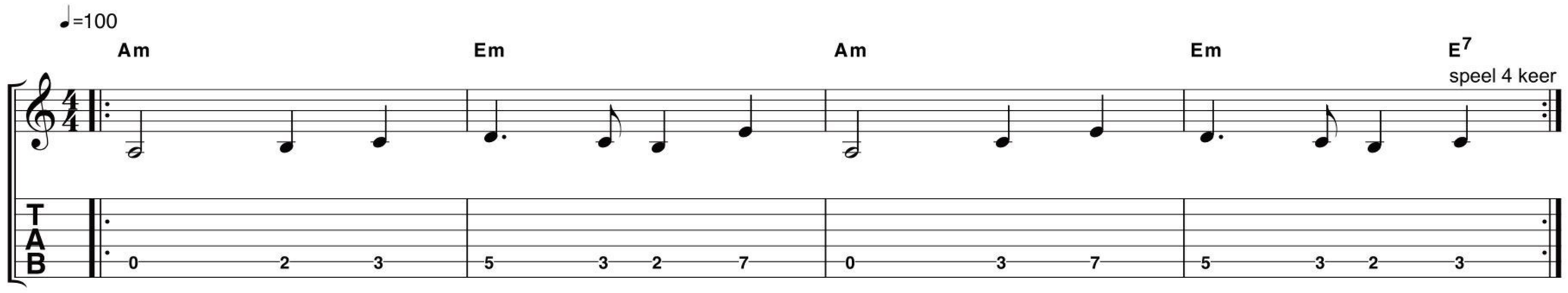

Hier gebruiken we onze delay voor een spookachtig, ruimtelijk effect zoals de Arctic Monkeys dat deden op *Dance Little Liar*. De delay is ingesteld op een herhaling van een achtste noot (300 ms, om in sync te zijn met het tempo van 100 bpm van de track) met de feedback op twee herhalingen. We houden effectlevel hoog (70%) zodat je het effect duidelijk hoort.

3 Gepunteerde achtsten

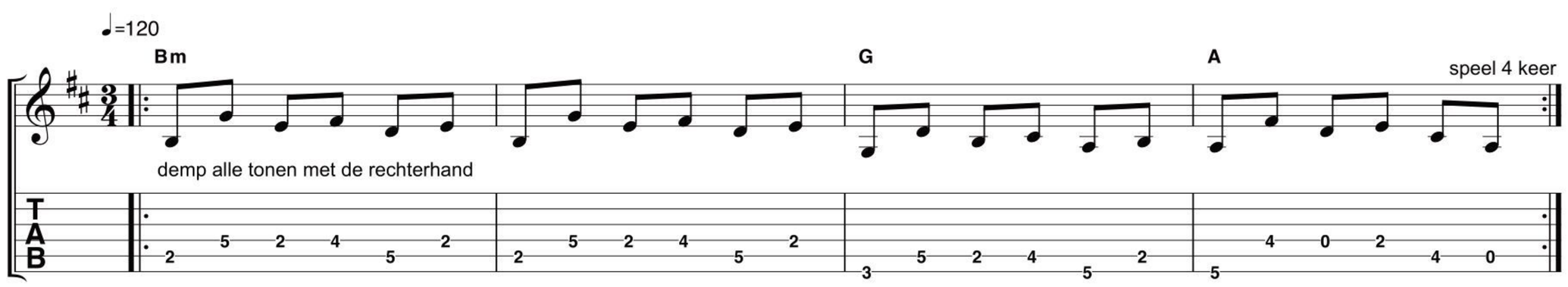

Dit ritmische effect komt voor op Bucketheads *Big Sur Moon* en Dream Theaters *Lifting Shadows Off A Dream*. Die riffs worden gespeeld als een reeks gelijke achtste noten, maar omdat de herhalingen zijn getimed als gepunteerde achtsten vallen deze steeds tussen de gespeelde noten in. Het tempo van de track is 120 bpm en de delaytijd is 375 ms. Effectlevel is zo ingesteld, dat de herhaling hetzelfde volume heeft als de gespeelde noot.

4 Fade-out

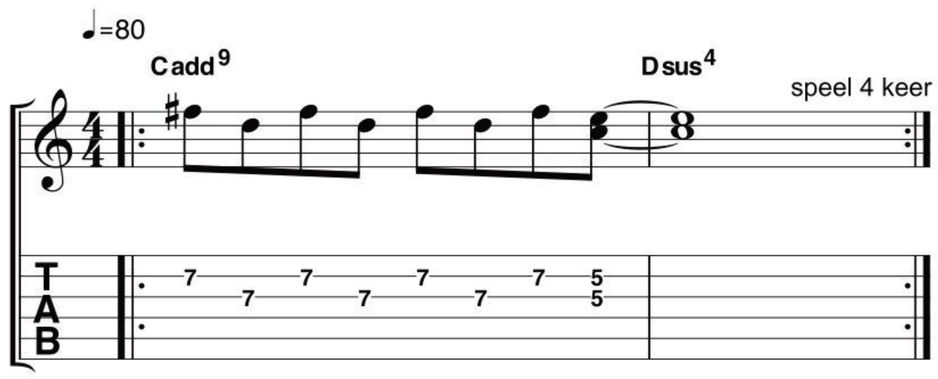

Devin Townsend maakt gebruik van lange delaytijden vanwege hun sfeervolle sound, bijvoorbeeld in songs als *Greetings* en *Truth*. In ons voorbeeld staat de delay op een kwartnotentriool-herhaling, (500 ms bij 80 bpm). Met een lange feedback klinken de herhalingen mooi lang door met een langzame fade-out.

5 Synth met dubbele delay

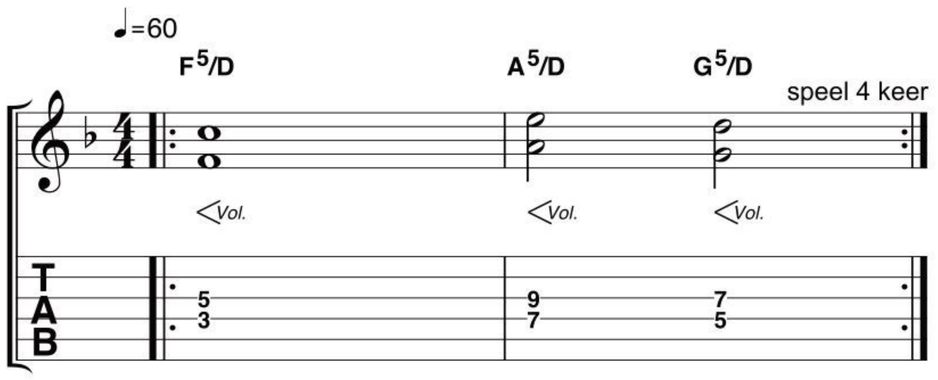

Voor deze door Tool geïnspireerde gitaarpartij gebruiken we twee delays die in combinatie voor een mooi synth-pad effect zorgen. Een delay is ingesteld op een achtste noot (500 ms) en de ander op een kwartnoot vertraging (1000 ms), beide met de feedback zo hoog mogelijk.

» PEDALEN HALEN!

VUL JE PEDALENPLANK MET DEZE DOOR GITARIST AANGERADEN DELAYPEDALEN...

tekst Alex Lynham

BOSS DD-3T

Een klassiek allround delaypedaal

Type: digitaal
De Boss DD-3 is al dertig jaar een van de meest gebruikte delays en iedereen weet waarom: hij klinkt geweldig. Zuivere delays, een prettige klankkleur en een EQ-profiel dat even goed werkt in een band als in de studio. Of je nu meestal thuis speelt of in de grootste studio's van de wereld, dit is de delay voor elke situatie.
Deze laatste versie heeft van Boss een taptempo-aansluiting gekregen, zodat je een externe schakelaar kunt gebruiken om de delaytijd in te stellen.
boss.info/nl

TC ELECTRONIC FLASHBACK 2

Veel opties en expressieve functies

Type: digitaal
Met zijn reeks aan bruikbare presets, variërend van analoge delay en tape-echo tot een glasheldere digitale modus en een aantal delays van het type geluidseffecten, is de TC Flashback 2 een indrukwekkend pedaal voor zijn prijs. In aanvulling op wat er standaard inzit, heb je de mogelijkheid zelf gemaakte patches op te slaan via de krachtige TC Toneprint software, en er is ook een ingebouwd expressiepedaal. Hij klinkt geweldig; elke patch heeft een warm, organisch geluid.
tcelectronic.com

ELECTRO-HARMONIX MEMORY BOY

Verschillende modi en een donkere klank vol karakter

Type: analoog
De Memory Boy is EHX' analoge pedaal uit het middensegment. Zoals je kunt verwachten van een analoge delay klinkt hij donker maar vol karakter, met rijk en organisch klinkende delays. Wat betreft de parameters is hij klein maar krachtig, met ingebouwde modulatie en verschillende modi om het type op de echo's toegepaste modulatie te variëren. De combinatie van waar voor zijn geld en een uitstekende basisklank maken deze jongen een topper.
exh.com

MXR CARBON COPY

Pure, rijke analoge delay

Type: analoog
De MXR Carbon Copy onderscheidt zich van andere delaypedalen door zijn vol klinkende ingebouwde modulatie. Hoewel hij in allerlei situaties kan uitblinken, is hij waarschijnlijk het meest op zijn plek in shoegaze-, dreampop- en ambientgenres. Ook zien we de Carbon Copy regelmatig terug op de pedalenplank van post-rockgitaristen. Dit is een zwaargewicht in zijn eentje, maar hij kan ook prima in combinatie met andere delays worden gebruikt en creëert prachtige vloeiende echo's wanneer je hem na een overdrivepedaal aansluit.
algambenelux.be

NEUMANN.BERLIN

STUDIO HEADPHONES

Mixing with Confidence

NDH 30 – OPEN DYNAMIC HEADPHONE

Superior linearity – like a perfectly calibrated Neumann loudspeaker system |
High-precision imaging with razor-sharp localization | Manufactured to extremely tight tolerances

NEW: NDH 30

Open Dynamic Headphone

Sound and mix compatible with Neumann KH-Line speakers

Reference-class sound quality for mixing & mastering

Also available: NDH 20

Closed Dynamic Headphone

Excellent isolation allows working in noisy environments

Monitoring, editing, mixing. On the road, at home, in the studio.

Roland RE-201 Space Echo

Al tientallen jaren horen we de echo van dit klassieke tapedelay/veergalm-apparaat. tekst **Rod Brakes**

Roland is van 1972, dus het merk viert dit jaar zijn vijftigste verjaardag. Enkele van de allereerste Roland producten waren de AF-100 BeeBaa en AF-60 BeeGee fuzzpedaal en de AD-50 Double Beat fuzz/wah. Het jaar daarop verschenen de eerste Space Echo tapedelays in de vorm van de RE-100 en RE-200. Deze werden al snel opgevolgd door de RE-101 en in 1974 door de nu iconische RE-201.

De magie van een vintage Roland RE-201 Space Echo is moeilijk in woorden uit te drukken. Maar iedereen die het geluk heeft gehad er in een in te pluggen, weet dat de diepte en complexiteit van zijn geluid onverslaanbaar zijn. Echte veergalm is al vaak nagedaan, maar zelden geëvenaard, terwijl liefhebbers nog altijd zweren bij de karakteristieke en rijke klank van een goede kwaliteit bandecho. Voeg hierbij nog eens een vet klinkende voorversterker en een veelheid aan heel nuttige regelaars, en je bevindt je in het tape-echo-paradijs...

We zien hier dezelfde drie standaard regelaars die je op elke delay aantreft: delaytijd (Repeat Rate), in feite een snelheidsregelaar voor de tape; delay-feedback (Intensity); en delayvolume (Echo Volume). Daarnaast een tweetal toonregelaars (Bass en Treble) dat de gebruiker in staat stelt de kleur van de mix tot in de puntjes in te stellen. Een Reverb Volume-regelaar en een aantal opties die met de drie koppen te maken hebben ontbreken niet en het is wel duidelijk waarom er al een halve eeuw met deze apparaten gewerkt wordt, in elk denkbaar muzikaal genre.

De Roland RE-201 Space Echo kent twaalf modi, elk te selecteren met een draaiknop met twaalf posities. De drie eerste modi (Repeat, zonder reverb) zetten respectievelijk kop 1, 2 en 3 aan het werk, terwijl modus 4 over kop 2 en 3 gaat. Modi 5 tot 11 (Reverb Echo) bieden de koppen in elke combinatie, aangevuld met reverb. Dus één kop (1, 2 of 3), twee koppen (1 & 2, 2 & 3 of 1 & 3) en drie koppen (1, 2 & 3). De twaalfde modus is Reverb Only.

Vanwege de vele bewegende delen moet de Roland RE-201 Space Echo regelmatig onderhouden worden om hem in optimale staat te houden. Aan de andere kant zijn er liefhebbers die de klank van een iets versleten tape juist mooi vinden vanwege het subtiele choruseffect dat ontstaat, dat de klank nog iets dieper en voller lijkt te maken. Er komt echter een moment dat de tape vervangen moet worden en het mechaniek gereviseerd. Dat is nu eenmaal zo met dit soort apparatuur.

Om die reden is de Roland RE-201 Space Echo voor velen een apparaat met twee gezichten. Anderen zijn juist wel bereid om een stap verder te gaan in hun jacht naar specifieke geluiden die moeilijk op andere manieren te krijgen zijn. De huidige digitale simulaties komen dicht in de buurt (en zijn een stuk handiger op je pedalenplank te plaatsen), maar we kunnen rustig stellen dat de RE-201 werkelijk uniek is.

"Ik houd van Roland apparatuur vanwege hun ongelooflijke vibe", zegt Portishead-gitarist Adrian Utley, wiens eigen door Soundgas onderhouden RE-201 Space Echo op de foto te zien is. "Ze lijken wel van een andere wereld te komen en hebben een heel eigen sound. Echt niets klinkt als een Roland." G

De ontwikkeling van de Roland Space Echo

1972
Roland Corporation opgericht; tot de eerste pedalen behoren de AF-100, AF-60 en AD-50

1973
RE-100 (geen reverb) en RE-200 Space Echo

1974
RE-101 (geen reverb) en RE-201 Space Echo

1977
RE-301 Chorus Echo: reverb, tapedelay en chorus

1979
RE-150 Space Echo (geen reverb)

1982
RE-501 en SRE-555 (rekversie) Chorus Echo: reverb, tapedelay en chorus

1988
RE-3 en RE-5 Digital Space Echo

1990
RE-201 Space Echo uit productie genomen

2007
Boss RE-20 Roland Space Echo RE-201 met COSM-technologie

2022
Boss RE-2 en RE-202, de meest compacte en meest uitgebreide herschepping van de Space Echo RE-201 tot nu toe

Adrian Utley's
Roland RE-201 Space Echo

1 SERIENUMMER
Model- en serienummer van zes cijfers op zwart/zilveren metalen plaatje aan achterzijde

2 BEHUIZING
415 mm breed bij 275 mm diep bij 185 mm hoog; afneembare bovenkant met een metalen sluiting; zwarte vinyl bekleding; ventilatierooster (onderzijde); handgreep van zwart plastic; vier rubberen voetjes aan onderzijde; vier rubberen voetjes aan zijkant; 9,5 kg totaal gewicht

3 KENMERKEN
Drie kanalen (twee voor microfoons, één voor instrumenten); tapeloop met keuze uit drie koppen; instelbare delaytijd, feedback, volume en EQ; reverb (drie veren) met instelbaar volume; piekmeter; VU-meter; aan/uitlampje

4 AANSLUITINGEN
Alle ¼-inch jack: twee mic-ingangen; één instrument-ingang; From PA-ingang; uitgang; Echo Cancel (voetschakelaar)

5 REGELAARS
Aan/uit tuimelschakelaar; Echo/Normal-tuimelschakelaar (alleen voor Instrumentkanaal); driestanden volumeschuifschakelaar (Low, Medium en High); 12-standen Mode Selector draaiknop; negen knoppen; Mic Volume (x2); Instrument Volume; Repeat Rate; Intensity; Echo Volume; Bass; Treble; Reverb Volume

Niks dan licks

Zes gevarieerde licks waar je een half uur over mag doen: makkelijk, gemiddeld en gevorderd. Wie durft? tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1 — BILLY CORGAN

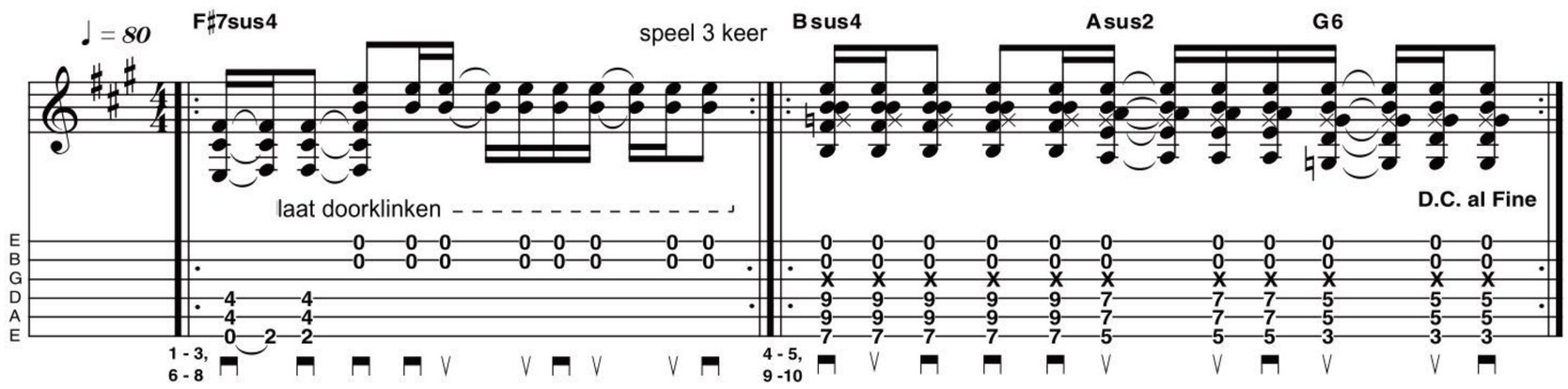

Deze ritmische riff bestaat uit powerakkoorden op de laagste snaren afgewisseld met de losse hoge E- en B-snaar die samen gespeeld worden. De losse snaren zorgen voor een drukke textuur en geven de sequens de noodzakelijke harmonische complexiteit. Billy kiest vaak voor de humbucker in de brugpositie omdat die tegelijk heavy en gedefinieerd klinkt tijdens rauwe passages. Zorg voor voldoende overdrive voor een ruige sound waarbij je nog wel de afzonderlijke tonen van de akkoorden moet kunnen onderscheiden. Die balans luistert nauw, en Billy is daar een meester in.

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 2 — HANK MARVIN

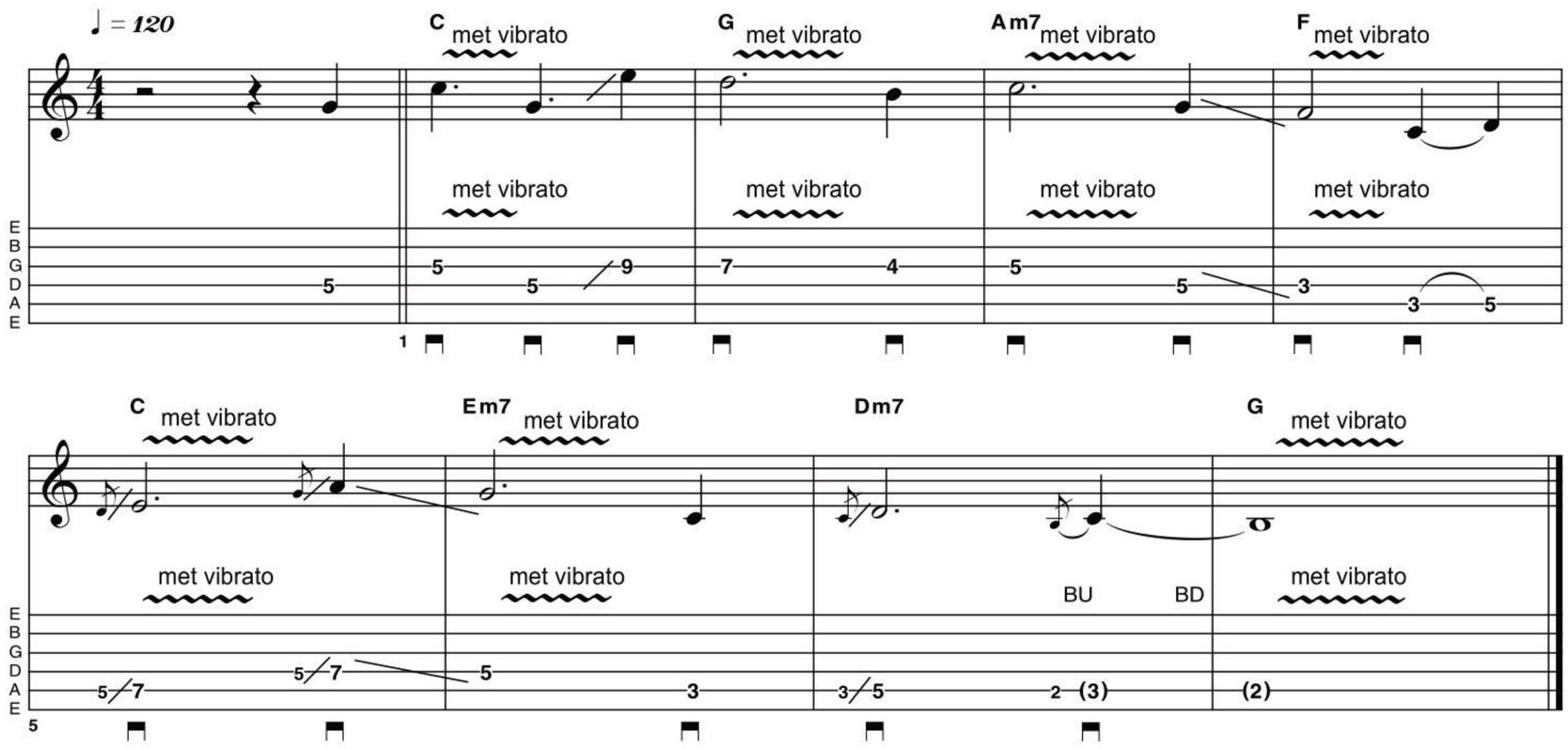

Deze oefening bestaat uit een melodie in C majeur. Let erop dat de noten de volle lengte doorklinken en speel de slides zoals aangegeven om de tonen te introduceren of met elkaar te verbinden. Heeft je gitaar een vibrato-arm, gebruik die dan ook. Of kies voor een langzaam en vloeiend vingervibrato. Hank kiest meestal voor een singlecoil bij de brug, om in de mix duidelijk door te komen. Daarna warmt hij zijn sound op met wat extra laag van zijn versterker. Voor sustain en ambiance gebruikt hij reverb en delay.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3 — ANDY SUMMERS

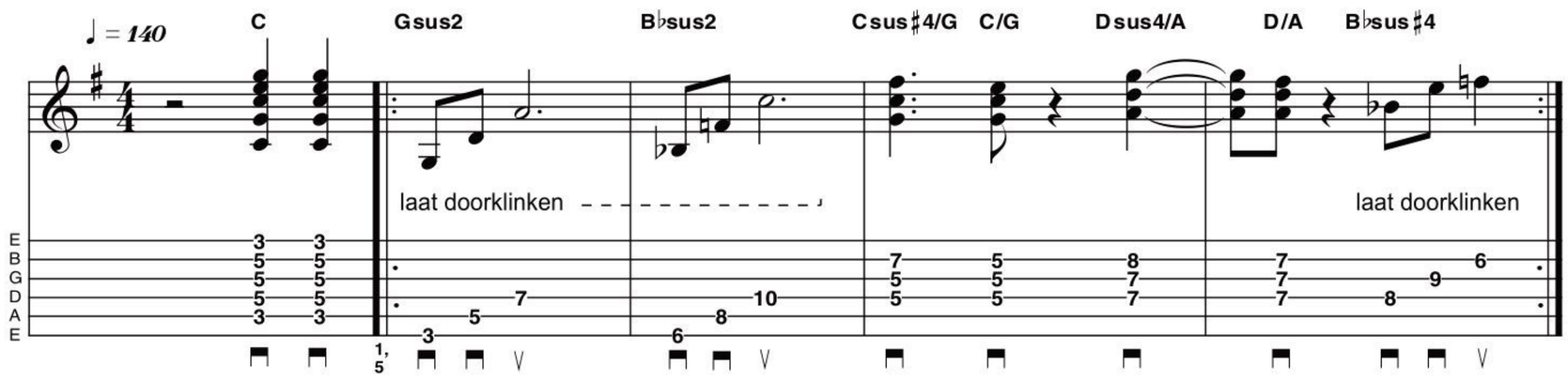

Voor deze oefening creëren we ongebruikelijke sus2-grepen door de grondtoon en kwint van een standaard powerakkoord aan te vullen met nog een kwint op de volgende snaar (maat 2-3). Daarna wordt het een stuk dissonanter en zelf punk-achtig. Sla de geaccentueerde noten hard aan omdat de passage dan dynamischer en energieker wordt. Wat betreft het geluid vraagt dit om een clean afgestelde versterker, je brugelement en - als je er een hebt - een klein beetje effect van een flanger.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4 STEVE CROPPER

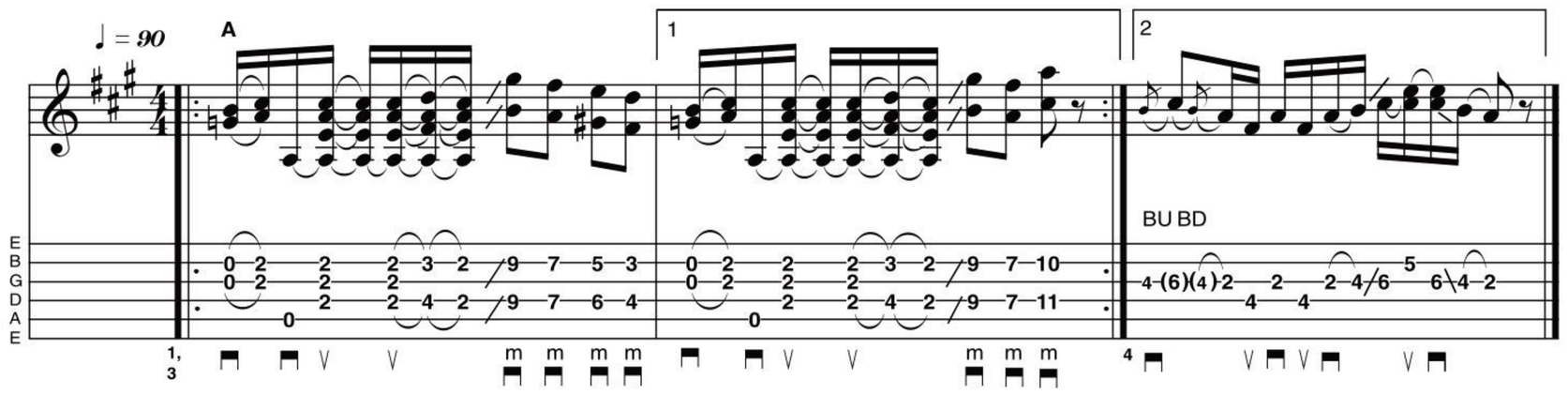

Een van de handelsmerken van Steve Cropper is het spelen van melodieën met sext intervallen. In deze oefeningen stapelen we sexten om in maat 1 en 2 geharmoniseerde melodieën te spelen. Gebruik hybrid-picking (plectrum en middelvinger) om beide tonen van de melodie tegelijk aan te slaan. Het geluid van Cropper is helder met een beetje gruis. Kies dus de middelste pickupstand en draai genoeg gain in je versterker voor een randje vervorming aan je cleane geluid.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 ISAIAH SHARKEY

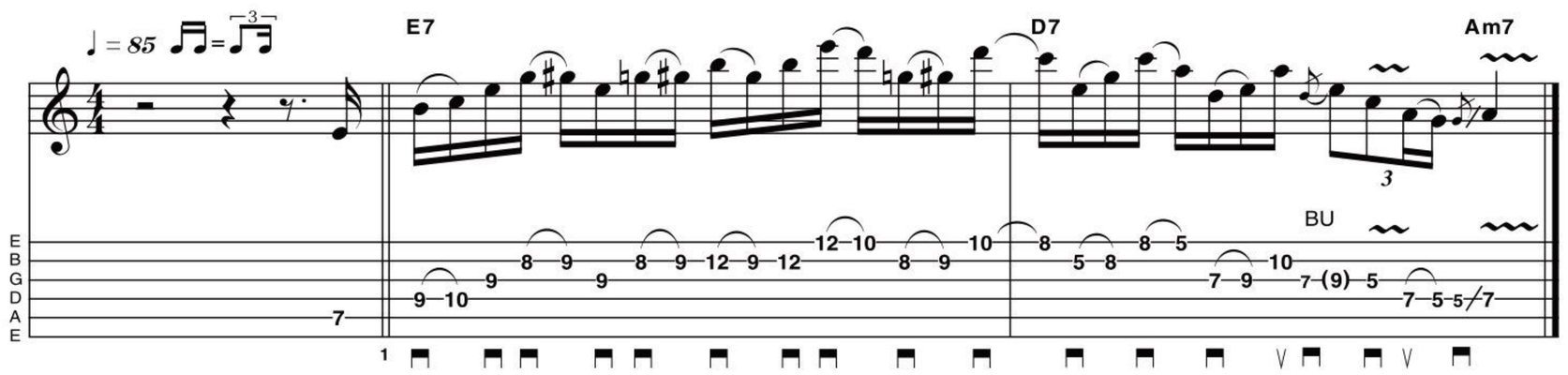

Isaiah creëert een soepele mix van blues en jazz door de mineurpentatonische toonladder te combineren met akkoordtonen. Deze oefening staat in A mineur maar let op de hammer-on van G naar G♯ in de eerste maat. Daarmee verandert de tonaliteit en mik je op de grote terts G♯ van het E7 akkoord E G♯ B D. Kies je halselement en draai er flink wat gain in om een soepele toon te krijgen waarbij je noten vet en vol sustain klinken.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6 MICHAEL SCHENKER

Deze lick begint met een snelle sequens in E mineurpentatonisch. Let op de twee neerslagen bij de snarenwisseling. Zo beperk je het aantal bewegingen van je plectrum tot één voor beide snaren. In de laatste maat ga je plotseling van de kleine terts (G) naar de grote (G♯) wat de lick een stuk spannender maakt en waardoor de klank van de lick helemaal anders wordt. De tweeklanken aan het eind geven de lick meer gewicht. Michael gebruikt de brughumbucker voor power en definitie. Ga voor veel gain en een beetje delay.

IN DE BU

01

02

03

04

05

06

07

08

URT

09

15

10

16

11

17

12

18

13

19

14

20

AQUARIUM SESSIONS

-MINICONCERTEN
-INTERVIEWS
-TUTORIALS
-EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

YouTube

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.**nl**

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | de INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers www.interface.nl

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

Gitarist | Events

Met de Muzikantendag net achter de rug gaan we op weg naar onze volgende events: Guitar Summit in Mannheim, in september, en Amsterdam Guitar Heaven, in november! Ondertussen wijzen we ook nog eens op de Aquarium Sessions met M ft. M.

Guitar Summit
9-11 september 2022 in Mannheim

De Guitar Summit in Mannheim is binnen een paar jaar uitgegroeid tot de grootste gitaarshow van Europa. In 2022 zijn we met Gitarist en onze collega's van De Bassist voor het eerst partner van deze beurs.

Wat kan je verwachten?

- Beurs met gitaren, bassen, amps en effecten
- Academy & Workshops
- Electric & Acoustic Parties
- Amp World - Boutique Area – Pedalshow
- D.I.Y. - Flea Market

We bezochten eerder deze werkelijk geweldige show met 129 workshops, 248 standhouders, 473 merken en twee concertavonden. Ondanks die veelheid bleef de sfeer gemoedelijk en intiem. Komende herfst zullen we er met ons hele team zijn en natuurlijk de nodige bijdragen aan de Summit geven. De eerste workshoppers zijn al bekend gemaakt: Bill Kelliher (Mastodon), Jeff Loomis (Arch Enemy), Henrik Linder (Dirty Loops), Tom Quayle, Jon Gomm en Gus G.

Let wel: Mannheim is vanaf Utrecht nog geen 4 uur met de trein, zonder overstap, en de Rosengarten is op loopafstand van het station. Met de auto is het een kleine 5 uur rijden (en vanaf Maastricht is het 3½ uur). Dagticket € 29,-, 3-dagen ticket € 39,-

9-11 september, Guitar Summit, Rosengarten, Mannheim
gitarist.nl/events

Amsterdam Guitar Heaven
zaterdag 26 november, Q-Factory

De editie Amsterdam Guitar Heaven 2021 was fantastisch. Zinderende workshops voor gitaar en bas, een goed gevulde Gearshow Gitaar & Bas en een mooi slotconcert. Zet de datum van de komende editie vast in je agenda: zaterdag 26 november!

We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Guitar Matrix, Gitaarschool Nederland en EGTA.

zaterdag 26 november, Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam
gitarist.nl/events

Aquarium Sessions presenteert M ft. M
Marike Jager & Martijn Bosman

In deze editie van Gitarist vind je een interview met Marike Jager, waarin ze verhaalt over haar nieuwe project met drummer Martijn Bosman: M ft. M. Bij ons op de redactie speelden ze drie nummers en die aflevering van de Aquarium Sessions kun je bekijken via Gitarist.nl of het YouTube-kanaal van Aquarium Sessions.

gitarist.nl/events
youtube.com/c/aquariumsessions

VIDEOSERIES

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**
En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!

12 edities voor € 69,90

Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

Plus naar keuze een van de items hieronder afgebeeld – of een ander cadeau dat je op Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt)

Kies een van de volgende cadeaus:

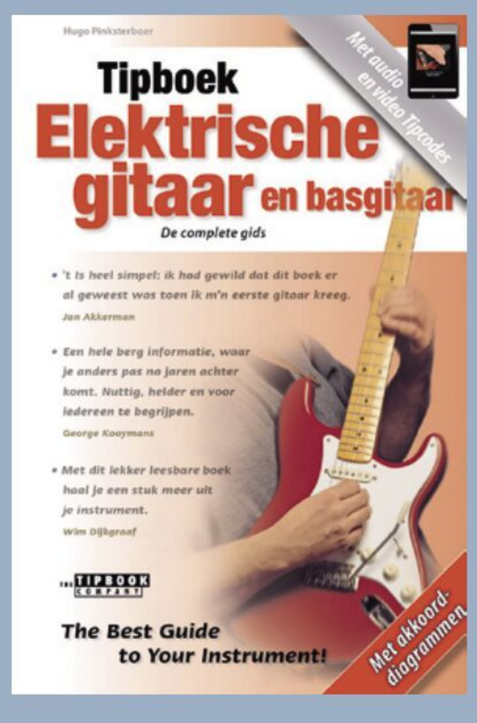

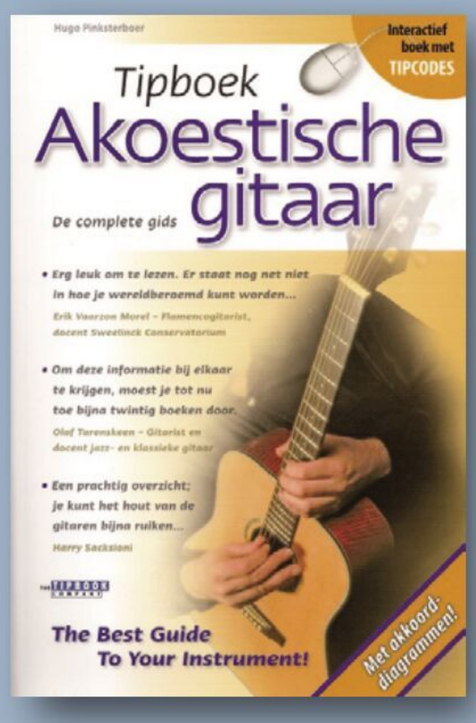

Acoustic. The Acoustic Guitar Player's Guide (t.w.v.€19,90, 116p), **Tipboek Elektrische Gitaar** (t.w.v. € 17,50, 250p), **Tipboek Akoestische Gitaar** (t.w.v. € 17,50, 256p), **of een jaarabonnement** (6 edities) **op Musicmaker** (t.w.v. € 29,90).
Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen als de abonnementsperiode verlopen is!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

MIJN GITAARMEERELD

Ik ben begonnen op klarinet, in fanfares en orkesten. Het spelen met andere mensen was een eyeopener: hoe de klank om je heen ontstaat. Daar heb ik geleerd om op te gaan in het geheel, zuiver en met het juiste volume. Alles valt dan op zijn plek. En een frase duurt net zo lang als je lucht in je longen hebt. Ik adem nu nog mee met wat ik speel.

Van Jim Hall leerde ik tijd en ruimte, ritme en hoe je inspeelt op wat de groep om je heen doet. Zijn muziek kwam van binnen en hij probeerde nooit om indruk te maken met niks. Alles wat hij speelde, stond in dienst van de situatie. Dat inspireerde me enorm. Maar de eerste jazzgitarist die ik hoorde, was Wes Montgomery en toen wist ik dat ik jazzgitaar wilde spelen.

Ik was zestien toen ik Wes hoorde en realiseerde me dat ik de gitaar serieus moest nemen als ik er verder mee wilde. Tot die tijd had ik zelf wat uitgezocht of van vrienden geleerd. Maar ik vond een goede leraar - ook al was Denver, Colorado beslist niet de jazzhoofdstad van de wereld! Die leraar, Dale Bruning, bracht me daarna in contact met Jim Hall.

‘Jazz’ betekent verschillende dingen voor verschillende mensen. Duke Ellington had niets met dat woord. Voor mij is jazz een plaats waar alles kan en alles mag. Je kunt je vinger er niet opleggen. Ik bedoel, Jim Hall en John McLaughlin, Joe Pass of Derek Bailey, die hebben allemaal hun eigen wereld waarin ze gitaarspelen en toch noemen we het allemaal jazz. Geen enkel ander instrument is zo breed.

Ik blijf altijd op zoek naar een gitaar en ik heb er al zo veel! Elke gitaar heeft zijn eigen verhaal en vraagt je in een bepaalde richting te spelen. En als je dan teruggaat naar een gitaar die je eerder bespeelde, realiseer je je dat die ook kanten heeft die je niet eerder waren opgevallen. Als ik akoestisch heb gespeeld, doe ik daarna andere dingen op elektrisch gitaar.

Op dit moment heb ik het erg druk. Ik heb net een nieuw album opgenomen dat ik over een paar dagen ga mixen. Dan ga ik naar San Francisco voor een concert en daarna naar Londen voor het boek en een sologig. Van daaruit naar Duitsland om met John Zorn te spelen en dan weer terug naar de VS. Ik ben constant onderweg!

Bill Frisell

Deze zachtaardige Amerikaanse gitarist en componist is zo veelzijdig dat het boek over zijn leven en spel maar liefst 700 pagina’s telt… tekst **Jamie Dickson** en **David Mead** foto’s **Monica Frisell**

WWW.DEBASSIST.NL **BASSICS**

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist Adverteerdersindex

Blackstar	49	Key Music	60
De Bassist	66	Lefty Guitars	60
De Snaar	60	Lord Of The Strings	60
Diamond Guitars	60	Mainstreet	60
Dijkman	60	Musicmaker	42
Fender	68	Muziekmagazines.nl	62
Gibson	67	Neumann	55
Gitaarschool Apeldoorn	60	North End Music	60
Gitaarschool Nederland	66	PRS	35
Gitaarshop Heemstede	60	Sacksioni	60
Gretsch	03	Sennheiser	17
Guitar Shop Delft	60	Star's Music	15/60
Guitars Only	60	Sound Service	31
Guitarshop Apeldoorn	60	The Music Alliance	08
Homestead	60	Thomann	20/21
Hoshino	02	TFOA	39/60
Jackson	18	Van De Moer Instrumenten	60
Kauffmann Guitars	42	Voerman & Meyer	45
Kees Dee	60		

CALLING ALL SONIC SCULPTORS, YOUR TOOLS HAVE ARRIVED.

Maestro

SHAPE YOUR SOUND

MAESTROELECTRONICS.COM

SPACE-AGE COLOURWAYS. OTHERWORLDLY SHAPE.

SUPER MASSIVE SOUND.

Fender

PLAYER PLUS

METEORA

HH IN SILVERBURST

FENDER (standard and in stylized form), METEORA, and the distinctive headstock shapes commonly found on the FENDER® instruments are trademarks of Fender Musical Instruments Corporation and/or its affiliates, registered in the U.S. and other countries.